

Een serie brieven over allerlei onderwerpen aan een fictive personage in de toekomst.
Auteur bastiaan.

Brief 1

Aangezien in deze moeilijke tijd, met allerlei maatschappelijke problemen, de kunst van het schrijven bijna verloren is gegaan, schrijf ik deze brief als een soort wisseling van de wacht.

De oude tijd die voorbij is gegaan, en velen de kans heeft gegeven om het leven tot een succes te maken, en daarbij voor geliefden te zorgen die ook al waren ze niet geheel zelf in staat te leven toch door hun familie of bekenden verzorgd werden.

De nieuwe tijd waarin ieder mens alleen voor zichzelf leeft en zelfs de burens die moeite hebben met de dag, alleen in het voorbijgaan een groet krijgen.

De nieuwe tijd, waarin ieder voor zich leeft, en het leven zelf alleen de wensen weergeven die in e moderne maatschappij als plezierig worden gezien.

Deze brief die op de rand van de oude en nieuwe tijd wordt geschreven, die vast in de toekomst hen bereiken die in de avant garde van de samenleving zijn, waar de nieuwste televisies en de streaming media alles kunnen tonen, en de vrije tijd opgerekt wordt naar dagen lang spannende series kijken.

Deze brief die de lezer bereikt in een tijd dat werk door robotica en machines niet meer dan vanzelfsprekend is, en zelfs de informatieve boeken als het ware geprogrammeerd zijn door robots die de verscheidenheid aan woordcombinaties en grammaticale constructen kennen. Die zelfs een boek van niet-menselijke oorsprong tot een betekenis maakt.

Deze brief die de lezer bereikt, die jong, of oud, arm or rijk, wit of gekleurd, aanzet om taal als een medium serieus te nemen, in tegenstelling tot de flitsen van films die in tien seconden de wereld een andere aanblik geeft.

Deze brief die aan de lezer gericht is, die van een onbekende toekomst de moeite neemt om het geschreven woord toch tot de nieuwe standaard te verheffen, in een toekomstige wereld waar men terugverlangt naar een tijd, dat niet alles door robots geholpen wordt, niet alles door machines de menselijke inspanning wegneemt, en politiek geen programma is die de beste weg berekent.

Deze brief die de mens, zijn menswaardigheid en menselijkheid terug wil geven, niet vanwege de mens, maar vanwege de mensheid.

Deze brief met als afsluitende groet,
Dat het geschreven woord blijft voortbestaan,
al is het met deze brief.

Brief 2

Aan de lezer die na de vortex-fall de samenleving opnieuw moet vormen, Allereerst is een vortex-fall, sommigen noemen het de derde wereldoorlog, een wereldramp of een andere vorm dat zowel de samenleving faalt, als meer dan twee derde van de wereldbevolking sterft. Een vortex-fall vernietigt ook een groot deel van ons erfgoed van kunst, het geschreven woord, en de wijsheid die van technologie een dagelijkse genoeg maakt.

Allereerst is een vortex fall, een gebeurtenis die niet van een of twee personen afhankelijk is, zelfs niet van twee wereldleiders. Die zo'n grote inbreuk maakt op de samenleving dat ieder die de tekens niet herkent, geen zichtbare toekomst heeft.

Aan de lezer die na de vortexfall, als door een wonder behouden is gebleven, immers men leeft niet van voedsel alleen. Waarbij de musea met hedendaagse kunst en technologie een voorbeeld zijn van de oude geschiedschrijving, die in de griekse tijd alleen de kleine akytheramachientjes heeft behouden, en de mythes van atlantis van energie tegen abonnement zonder kostprijs, en allerlei technologische vindingen die het leven als zonder zwaartekracht mogelijk maakt.

Aan de lezer die na de vortex fall, het geschreven woord verliest en de dagelijkse moeite alleen al het voedsel vergaren, het beschermen tegen roofdieren en het wassen van kleding alles zonder de gemakken die men vandaag nog wel kent. Het leven zonder de verwachting dat je kinderen een hoge opleiding verkrijgen en in goede doen komen.

Aan de lezer die na de vortex-fall niet meer weten wat een computer is, wat een machine is die auto's aflevert op bestellig, wat een koffie-apparaat is waar je drie keer in de week met anderen een bakkie doet.

Aan de lezer die in de toekomst, misschien wel dagelijks de koude voelt, en de wind door de kieren jaagt, omdat huizen beschadigt raken, en niet gerepareerd worden, immers beroepen als zo weinig mensen leven misschien wel niet meer bestaan.

Deze brief, die de toekomst in vrees toenadert, maar de lezer de generatie na de vortex fall misschien weer opgekrabbeld is, een samenleving vormt, en weer zicht krijgt op een maatschappij waar beroepen weer aanwezig zijn, en de mens door cultuur weer waarde hecht aan samen zijn samen een onderdeel vormen, technologieën die weer uit het museum in de dagelijks omgang beschikbaar zijn.

Deze brief, die in de toekomst over enkele eeuwen het grote gemak, genoeg en geluk heeft, die zelfs voor vandaag een utopie lijkt. Een samenleving die zelfs gratis energie levert, zoals wij communicatie als vaste prijs leveren, hoeveel films, boeken, informatie men ook naar zich toe haalt. Zonder zorgen over vorm, oorsprong of geldigheid.

Deze brief die verder kijkt dan morgen, als de zon opkomt, en men zijn genoeg voldoet. Een groet aan de lezer.

Brief 3

De lezer die zowel kan lezen als schrijven, maar het geschreven woord niet zichtbaar door de tijd kan reizen, maakt lezen en schrijven niet overbodig.

De lezer in de toekomst, die op geen enkele manier, vanuit het verleden alle maatschappelijke gebeurtenissen voorspelt krijgt.

Deze schrijver die niet meer dan woorden kan schrijven, ook al beschrijven ze een beeld. Een beeld van allerlei gebeurtenissen, met hun kenmerken en het belang die misschien ooit vanwege de menselijke bron wel toepasbaar is, door de toekomstige lezer.

Deze schrijver die met woorden een schilderij vormt, die als een penseel de lezer uitnodigt om niet meer dan woorden te vormen tot een betekenis. Een betekenis die meer dan een gevoel bij de lezer kan oproepen. Zeker als een palet aan kleuren in de toekomst raakt aan een grote inbreuk op maatschappij of samenleving. Kleuren die betekenis krijgen, als een stukje overgave leidt tot een wijsgerige opvatting, die wel als ware de toekomst in een beeld vervat.

Deze schrijver die in taal toenadert tot de taal van de lezer, maar in betekenis, een onbekende tijd voorspelt, of voorschrijft. In de betekenis dat de toekomst bij mensen onbekend is, maar bij de goden als ware zij met een meetlat alles kunnen uitmeten, al beschreven kan worden.

Men noemt het een verhaal, een roman, een serie spreuken maar ook een brief die zonder huidige betekenis hoopt te raken aan de verre toekomst. Wanneer de mens gelukkig is, de menselijke soort, wereldvrede kent, en de goden allen hun instrumenten gebruiken om voorspoed mogelijk te maken.

Men noemt het een reeks woorden, die voor mensen een verhaal vormen, Men noemt het een toekomst van daden, van gebeurtenissen, Waar men heimelijk hoopt op de getallen die een prijs van miljoenen mogelijk maken. Maar een reeks getallen scheidt de afhankelijkheid van geld, die zonder prijs, meer geluk geeft, dan de zorgen over het verroesten van eigen wensen, eigen weg, en eigen omgeving. Als de omgeving van gelijke hoogte, door verblinding van het vele goud, opeens begint met smeekbedes om een kleine bijdrage te verkrijgen.

Men noemt de toekomst een methodiek, een formule die op vaste aangrijpingspunten een onbekende tijd in gang zetten. Een formule die meer dan vijf onbekende variabelen heeft, en in de wiskunde vele wetenschappers aanzet om het te vatten, in formules gecreerd met taal, en in dure computers omgezet tot een toekomst.

De lezer die taal herkent, de betekenis begrijpt, en de wil heeft om te lezen, al is het een mening die geen wetenschappelijke bewijs heeft, ook al is het geen schilderij van Rembrandt die voor grote bedragen worden uitgewisseld. Deze taal die de betekenis kent van een toekomst, die als geschilderd met formules, en methodieken, de handel van bloembollen evenaart, en de handel van aflaten tot een religieuze heldendaad verheft. Immers de toekomst heden onbekend bij grote rampspoed, de rijke eten uit de vuilnisbak laat grijpen zonder schaamte, en de armoedige voor een pak koffie uit stelen gaat en dure kunst voor weinig door verkoopt.

De lezer die in de toekomst een andere taal begrijpt, geen dure films, bioscopen en gratis muziek, Geen huizen vol met luxe en warme kamers, Geen voedsel van meer dan dertig recepten, Maar een huis, kieren van de kille wind, electriciteit die maar een dag in de maand levert, en gas die zonder gefluit en gezoem geen eten geeft, de mens die zonder bezit, op straat zoekend naar winkels die gesloten en leeg geroofd nog een enkele blik voedsel kan delen.

De lezer die in de toekomst, verder kijkend met een telescoop tot in de lichtjaren ver, een andere wereld waar duizend jaar geleefd wordt, en men geen ongeluk kent.

De kloof tussen een aarde, in verderf en rampspoed, als een karma van het gehele volk, en de rijke werelden waar duizend jaar in vrede en geluk wordt door gebracht.

De lezer die meer kent dan eigen leven.

De lezer die schrijft met woorden die geen bewijsgrond kennen,
Zoals een roman die een verhaal schept en de lezer meeneemt in de betekenis,
ten einde een inzicht te geven, in schrijven en verhalen van onbekende oorsprong.

Een groet aan de lezer,
Die dezelfde taal leest als hier geschreven staat.
Bastiaan.

Brief 4

De geachte lezer, waarbij zonden en zorgen het hart te neer drukken, in een toekomst dat vrijheid een begrip maakt die lang vervlogen, uit de kindertijd, een waas van herinneringen die als goud verbleekt als zij in aanraking komt met de last van de werkelijkheid.

De geachte lezer, zondes van de lering uit heilige boeken, die een jong volwassen leven waarin de waarde van al het geluk onderzocht wordt, tot de zorgen die een leven met plichten het hart zijn lichtheid ontnemt.

De geachte lezer, geen dag gaat voorbij met gedachtes die alle zogenaamde missers in het leven in beeld brengen. Missers, de lessen op school, de baankansen, de partner die aandacht vraagt, en kinderen die iedere dag opnieuw weer zorgen geven.

De geachte lezer, in de toekomst na een wereldramp, men in vrede leeft, en met elkaar het gevoel deelt, een nieuwe start, een nieuw begin, een nieuwe kans om een paradijs op aarde te scheppen. Het gevoel van tevredenheid, of het gevoel van hoop, dat een nieuwe tijd aanbreekt.

De geachte lezer, een wereld ver weg, waar men de technologie van black matter uitgevonden heeft, en eigenlijk over de rand van een ravijn kijkt, en alle mogelijkheden zowel sociaal, cultureel of religieus wil vinden om een tijd van duisternis te ontvliesen.

De geachte lezer, een verleden van opvoeding, een verleden van werk, een verleden van zingeving uit godsdienst. Wie bepaalt de levensgang van een mens, wie kan voorspellen dat in tien jaar er een carrière is die van armoede tot miljonair wordt. Zonder voorspelling, zonder profetie.

De geachte lezer, met de keuze tussen een loterij winnen, een Delhi orakel of een profetie horen, Bij ieder mens de snaar geraakt wordt, de keuze tussen rijkdom, religie, en wijsheid. Een keuze die ook bij de appel van Paris een gevolg had. De liefde met ongeluk, de wijsheid van een heldin, en een godin die godsvrucht belooft. Een keuze die in de griekse mythologie beschreven wordt.

De geachte lezer,
Die zowel in de jeugd als het volwassen leven, boek na boek leest, in de hoop het gouden ei te vinden, in de hoop een klik in het hart te voelen, en bij ieder boek alsof een leven in de woestijn een glas water per dag geeft.

De geachte lezer,
De toekomst kennen wij niet, maar in iedere tijd kent ieder zijn portie, van geluk en leed, van een levenstaak tot kansen. Van mogelijkheden tot de grens van ongeluk

De geachte lezer,

Deze tijd voorspelt in vele monden vele verschillende tijden, maar de echte komt als in de nacht, men ligt te rusten, en plotseling is de tijd daar. Sommigen denken de duizendjarige vrede, de andere de eindtijd uit de bijbel.

Een tijd om zorgen in het hart in gebed te brengen,
Een tijd om zondes als scheiding tussen god en mens bij God te belijden.
Een tijd om leven tot een schilderij te scheppen
die honderden jaren later, als onderhandeling gelden om een land
te redden van rampspoed, de onderhandeling tussen goud en politiek,
de onderhandeling tussen wijsheid en een goed hart.

Een groet aan de lezer, moge de tijd zichzelf duiden,
moge het schilderij een ziener treffen die haar ontsluit.

Brief 5

Aan de lezer die niet alleen de taal beheerst maar ook de kunde om de betekenis door woorden tot een inzicht te vormen. Een inzicht die niet alleen de lezer raakt maar iedereen die zijn verhaal hoort.

De toekomst die heden onbekend maar in de ogen van de goden al zeker is, waarbij de goden niet alleen oordelen over de levenden, maar ook de doden en het oordeel op ons allen is zoals de heiligen ons vertellen.

De toekomst, de ene noemt het een nieuwe tijd, immers de vrede en liefde die ieder voelt, om goed te beginnen, maar ook dankbaarheid dat zij die leven het leven behouden hebben.

Zoals er misschien een ramp is, welke oorzaak ook, men twijfelt raakt het alleen de schuldigen, of hen die afgeleden zijn, of is het willekeur als van de goden die zonder zicht de oorzaak starten. Een nieuw leven wacht allen die het overleven, de tijden misschien dat er koude is, en er geen makkelijk leven mogelijk is. Mensen vechten om een wollen deken, mensen sparen voor een kopje koffie. Geven goud voor een blik soep.

In deze tijd dat internet informatie in brede zin biedt, dat bibliotheken onderwerpen bieden die in tal van boeken een mening geeft. De schrijvers die vechten om de lezers om in de peilingen hoog te staan.

De tijd dat video via internet voor een kleine bedrag per maand, als het ware men continu kan kijken en steeds een nieuwe film of serie mag aanklikken. Video die niet alleen de moraal overstijgt van de inhoud, mensen die in allerlei verwickelingen de wet overschrijden, maar ook de ethiek, als in een serie plots een slachtoffer tot dader wordt en erna bevriest met zijn slachtoffers alsof ze grote liefde voor elkaar voelen.

In deze tijd dat tal van winkel over de hele wereld de artikelen met post soms zelfs binnen een week bezorgen, of via internet de schilderijen downloaden om ze thuis te printen.

De webwinkels die ook uit religieuze bron putten, en onschatbare genade-artikelen kunnen geven, die vroeger tiental jaren dienstbaarheid aan de guru nodig hadden, en nu voor kostprijs en verzendkosten al in thuis komen.

Webwinkels die religieuze symbolen te koop aanbieden, die eenmaal thuis een godheid tot straling

brengt, en men niet weet, is de oorzaak van wijsheid een godheid, zijn genade als kunstobject, of een hart dat op het doel gericht is.

Een edel doel om de religie te behouden, evenals cultuur, traditie en een stuk filosofisch inzicht. Waar men hoeder van de cultuur in een film tegenkomt, het een reel doel is, zonder de toekomst te kennen.

Een edel doel, dat al het zakgeld en mogelijke budgetten kost, en het oordeel dat anderen er een onbehoorlijke verzamelwoede inzien.

Een tijd dat religie, voor het individu waarde heeft, en ieder mens zelf kiest hoe zij zich nuttig maakt, in het leven, met de gedachte aan de lange toekomst. Waar men niet beslist over vandaag of morgen, maar over twintig jaar.

Geen brief ongelezen blijft, en het woord van God niet ledig weerkeert, en zij die voor God werken, beloning krijgen, en na de taak, de verantwoordelijkheid weer bij God ligt.

Deze brief geen symbolen beschrijft maar wel de reden ertoe, de reden om te verzamelen, de reden om ze met geld en goed te verwerven.

Een groet,
Aan de lezer die in de toekomst zijn weg vindt,
een weg die nog onbekend, via voorspoed of ramspoed
geluk of leed, het goede of het kwade loop.

Brief 6

Een woord voor de taal in de toekomst,
Een verhaal die in de toekomst als een sluier over de wereld ligt.
In deze tijd de films over een mogelijk eindtijd alle verschrikkingen laten zien,
Als vermaak met vrienden, een drankje of nootjes, Als ontspanning na werk,
Een wereld op het scherm waar iedereen van weet, dat bestaat nu niet.

Deze woorden die in de toekomst een nieuwe taal vormen,
die niet alleen de nood van deze tijd beschrijft, maar ook de noot die als een zang
beklijft. Een noot die tot een melodie wordt, als zij gecombineerd wordt.

In deze tijd iedere werknemer van een bedrijf, tijdens de werktijd, wel eens een computer
aanraakt, voor administratie, voor registratie van werk, voor het communiceren met klanten,
anderen en superieuren.

In deze tijd dat iedere werkplek geen pen en papier in de lade heeft, maar een computer
die klaar voor gebruik, iedere dag weer benut wordt.

Zou zo in de toekomst iedere werkplek ieder huis een robot klaar hebben staan,
Om allerlei saaie klusjes uit te voeren die mensen al geen waarde meer geven,
Zoals de robots die nu nog auto's fabriceren, computers samenstellen, kunst printen,
voedsel beoordelen op versheid, vrachtwagens vullen.

Robots die nu nog niet terugpraten, maar in de toekomst een kind tot verwondering kan brengen
als een robot over filosofie praat en een zinnig uitgangspunt heeft.

Robots die in de verre toekomst misschien wel van de firma iudyne, die robots als abonnement verkoopt, en ieder de waarde voor het leven ervan ziet.

Waarbij robots een rule of conduct hebben, een regel voor gebruik, waarbij het bedrijf voor uitgave van robots al flink vergaderd heeft over de morele en ethische grenzen van gebruik. Een kind een robot aanzetten tot zelfbeschadiging, een oudere man die de robot hem laat dragen, iets dat een wagentje hoort te doen.

Robots die in de verre toekomst, bij ieder huishouden net als een kind een naam krijgt, die in de wet en de gemeenteregistratie bekend staat, bij de verzekering hoort, Waar je alleen hoeft aan te tekenen dat je er een bezit, net als dat kinderen onder de 18 meeverzekerd zijn.

In deze tijd bestaan robots alleen in de film en in zwakke mate bij de universiteiten of onderzoeksinstellingen, waar ze simpele taken kunnen uitvoeren.

In deze tijd, bereiden we ons eigen eten, en gaan we zelf naar het werk en gebruiken een computer. In een mogelijke toekomst zijn robots, computers, machines zelfs met onbekende vorm, als de tijd van de tachtiger jaren, een computer een zaal vulde, en een robot een samstelling van vierkante vormen was. En ze voorspelden dat alle voedingsstoffen in een pil zouden passen.

In de tijd van toen, ze voorspelden dat na de zogenaamde ramp, het leven uitgedund was, en een familie een grondgebied van een provincie zou bewonen, misschien wel in eeuwige meditatie verzonken. De tijd van toen, de tijd van nu, computers met films die je tot in de eeuwigheid kan vullen met de dagelijkse interesse, zolang de aanbieder iedere maand verse films aflevert. Films van romantiek tot horror en science fiction, tot documentaires die een andere kijk bieden op een onderwerp die je zelf nooit kan bereiken.

Deze tijd een groet aan de lezer,
die in de verre toekomst woorden een andere betekenis toekent,
Een groet aan een onbekende toekomst.

Brief 7

Ik schrijf als een diamandje die diep in de grond blijft tot een naarstige zoeker haar vind. Zo een diamandje die meer dan geld waard is, en alle goedkope zoekers die het verruilen voor geld achter zich laat.

Als een diamandje die diep in de grond als een stralende kern van licht wacht op een toekomst, waar geld geen waarde heeft waar zilver geen capital property is, en juwelen in een museum worden getoond aan alle bezoekers die de grondschat willen bewonderen.

Ik schrijf dit diamandje als een kleine toets-steen voor de verre toekomst. Geen goud, geen zilver, geen geld, geen dure bezittingen. Maar in zijn totaal een kleine steen die met ieder atoom een andere kleur licht beschrijft.

Een kleine toets-steen die het hart toetst als zij met licht de ogen raakt, Een kleine verwijzing naar een grondschat die meer is dan woorden vertellen zo hebben ze in de religie de paden wel beschreven, maar in die mate dat iedere

stap als opnieuw gezet wordt, en iedere ladder opnieuw beklommen
ten einde de oprechtheid mogelijk te maken,
de zoeker die de wildernis betreedt en geen paden vindt,
maar allerlei erfstukken van volkeren lang geleden.

Deze brief gaat over een diamandje, zoals de schrijver zijn
werken betiteld, en deze werken als codex Brahmana heten.

Deze brief in de toekomst alle werken duidt als een geheel
met iedere punt in het artifact een andere kleur licht.
Een bron van licht die met iedere straal een ander voorwerp
tot leven brengt, het leven voortbrengt tot in de verre toekomst.

Een diamant is meer dan een grondschat als zij opgegraven wordt,
is meer dan een luxe als zij de komende tijd overleeft,
is meer dan een openbaring als zij grond vindt in een tijd
die nog komen moet. een tijd waarin de hele samenleving
een andere vorm krijgt. Zoals vergeleken met de middeleeuwen
computers niet beschreven konden worden, en auto's pure magie waren
waar robots als golems en poppen van klei, geen leven bevatten.

Deze diamant die meer dan zijn woord waar is, die meer dan zijn
straling waard is, en in iedere tijd een nieuwe openbaring geeft,
een betekenis die niet eerder ontdekt is, een nieuwe betekenis
zoals zo veel heilige boeken die door naarstige studie zijn schat ontsluit
en die door de nauwgezet volging van zijn regels een diep inzicht
schenkt. Zij die zoeken zullen vinden, Zij die vinden zullen verbaast zijn.

Deze toekomst vervat in een diamant, ik schenk haar het levenslicht
door een diepe bron van de tijd te beschrijven, een diepe bron
van woorden en verhalen, die iedere tijd weer een zicht geven op
een vernieuwende bron.

Een brief voor de toekomst over een diamant, die meer is dan
een bodemschat, meer is dan een juweel en meer is dan een steentje
het geeft bij iedere straal licht een nieuwe betekenis in de ogen van
de ziener. Die alle tijden beziet en begrijpt dat tijd meer is dan de waarneming.

Een brief aan de toekomst,
Een lezer die een diamant vindt,
en haar op waarde schat.

Brief 8

Een verre toekomst waar taal van enkele tienduizenden veel gebruikte woorden er enkele miljoenen
bevat. Woorden die hun betekenis niet meer in de zichtbare of hoorbare uitdrukking hebben.

Woorden die abstracte zaken beschrijven zoals een elektronenmicroscop het kleine zichtbaar
maakt zonder het zichtbare op natuurlijke wijze te vergroten.

Woorden die een sociale, culturele en traditionele inhoud kennen maar er ook aan voorbij stijgen,
waar ziektes in de middeleeuwen toon van slechte geesten waren, wij nu erin geloven dat ze uit

kleine onderdeeljes bestaan, die de onderdelen van het menselijk lichaam beschadigen. Misschien in de toekomst ziektes geen bacterien en virussen heten, maar op super klein niveau er een geneesmiddel is die met meervoudige lichtstraling het lichaam zelf laat genezen door het benutten van een subtiel lichaam. Dat bij de chinezen al in geneeskunst benoemd wordt.

Deze woorden die in de toekomst een simpele taal zijn, zoals wij de grottekeningen van lang geleden als een heldenschilderij zien van een jager die zijn prooi vereeuwigd. Die na het eten van de bison, niet meer werd genoemd, maar de schildering van de bison in deze tijd nog te bewonderen is.

Een verre toekomst waar miljoenen woorden een betekenis kennen die rijk genoeg zijn om vele vertalers, van diverse werelden en allianties houvast te geven om zonder veel moeite de brug over te steken. Een brug van vele soorten die vanuit het universum, contact maken.

Een verre toekomst, wij misschien leven van zonlicht en water, en gezondheid een keuze is en geen gevecht. Waar ongeluk en ontevredenheid geen dagelijkse zorg zijn.

Een verre toekomst waar men in virtuele werelden de wereld van nu even in zich laat doordringen, de wereld van nu, opgetekend door geschiedschrijvers, en door kunstenaars geboetseerd in levensechte levens en werelden, De vrede verruilen voor het gevoel de nood van het verleden te voelen.

Een verre toekomst, men maanden lang in meditatie verblijft, men maanden lang in virtuele werelden kan verblijven, men maanden lang een festiviteit hebt met genoeg vermaak om het uit te houden.

Een verre toekomst die meer is dan deze woorden kennen, men als het ware een pad afloopt in het midden van de nacht, en men 's ochtends pas ziet waar men is. En geluiden de dwaler verschrikken waar de natuur volkeren met zekerheid door lopen, immers een roofdier jaagt niet op mens maar op wild, en zelfs als zij nabij zijn, hoor je aan de klank of zij gevaarlijk zijn.

Een verre toekomst, dromen doet men in het verleden, zekerheid heeft men in de toekomst. Een groet aan de lezer, die als in een verre toekomst, deze woorden enkele tienduizenden vertaald naar een nieuwe taal, misschien wel van miljoenen woorden.

Brief 9

In een onbekende filosofie wordt al het bestaande altijd op dezelfde wijze zichtbaar, waardoor de materie in de werkelijkheid als het ware zowel in het verleden en de toekomst tegelijkertijd kenbaar is.

In een onbekende filosofie waar de goden ieder hun deel krijgen, is de toekomst, misschien onbekend maar al wel bepaald. Een toekomst als een plan die vanzelf zijn vorm en vervulling krijgt.

In een onbekende filosofie, worden instrumenten van goden tot een persoonlijke invulling van de goden die empathie voelen met alle dwalenden, zoals in een gelijkenis, de wereld een groot bos is, en alle levenden er in rond dwalen, met blinddoeken op en zonder idee van bestaan.

In een onbekende filosofie wordt de verliezer gekroond voor het offer en de winnaar draagt eeuwige verantwoordelijkheid. Een onderverdeling van rangen en standen, niet door de hardste stem te volgen, maar door te onderzoeken of er iets van wijsheid zit.

Een brief voor een onbekende toekomst, een lezer die hoogst waarschijnlijk een andere volkstaal kent, en misschien een beroep als arbeid die in deze tijd niet te voorzien is. Een brief in een taal die zoals in deze tijd

grieks en latijn als taal van de wetenschap wordt gebruikt, en wetenschappers bij kaarslicht het ene woord na het andere proberen te ontcijferen. De bedoeling van de schrijver, de essentie van de boodschap als het idee is dat iedere schrijver een essentie legt in al zijn uitingen.

Een brief voor de onbekende toekomst, na een zogenaamde vortex fall, de samenleving weer wordt opgebouwd, grote gebouwen herrijzen met dure bedrijven, en grote bossen met watervallen midden in de woestijn, en men geniet weer van de luxe, een kans en mogelijkheid die soms een tijd op zich laat wachten, maar wel het genoegen geeft, en men erna er aan terugdenkt.

Een brief die ook beschrijft dat technologie meer dan een taal kent, de toepassing, het ontwerp maar ook alle instrumenten die er de waarde van inzien. De taal van de schrijver de taal van de wetenschapper, Zo kan een technologie van een telefonie velen laten praten, dichtbij en veraf, en allen in hun eigen taal Een taal die de uitvinder niet hoefde te kennen om haar mogelijk te maken.

Een brief die ook vertelt over maatschappelijke ordening, om al het leven door zowel vrijheid als wet te binden aan samen leven, samen werken. Een ordening die soms te nauwgezet wordt, soms te los is, maar ook goede kanten heeft, en vrijheid ook al blijft het een ideaalbeeld, toch een richtlijn is in het menselijk leven. Laten leven.

Een brief over de aarde van dicht bij zie je alle moeillijkheden, en alle rampen, alle gevechten, maar veraf zie je een mooie groene bol met blauw erin. Misschien zien we de natuur erin zoals die ook aan ons verschijnt. De oceanen die blauw zijn en het water nog niet verkocht is, de landerijen die groen zijn, en de beige varianten erin. We zien van veraf de natuur die zijn kleur geeft.

Een brief over de aarde, men reist al dicht bij en in de nacht ziet men licht als een deken van witte puntjes. Een manier voor de mens om licht te brengen in het leven. De duisternis vullen met een gevoel dat je kan leven, en zelfs 's nachts de mogelijkheid hebt, studeren bij kaarslicht, wordt studeren met energie, met licht, met een computer.

Een brief is nooit zonder betekenis, ook al legt de schrijver spontaan zijn boodschap in woorden, en kent een brief nog de vorm dat een boodschap in enkele of enige pagina's te lezen is. Een brief die ook de toekomst groet, een onbekende toekomst.

Als mensen zelf vleugels krijgen, en bevlogen leven met allerlei technieken, die nu nog onbekend zijn. Een groet aan de gevleugelde lezer.

Brief 10

Een muzikale impressie nodigt vele lezers uit de ogen dicht te dromen over de bedoeling van de muziek, Met de ogen dicht, de emoties en gevoelens die de harmonie volgen. Een classicus die zijn meesterwerk stuurt als om de gevoelens een emotionele waarheid te laten vinden.

Een muzikale impressie, soms meer zegt dan woorden, als woorden hun kracht verliezen, de kampen bepaald zijn, dat muziek nog een opening kan geven.

Een muzikale impressie, ze zeggen dat woorden muziek kunnen beschrijven, en dat muziek een toon van woorden kan weergeven. Maar toch een muzikale impressie lang geleden een trommel en samengeschoolde krachttermen inhielden met een doel om regen uit te lokken. Maar in deze tijd de luisteraar zijn eigen smaak heeft, en je misschien enkele vindt om je smaak mee te delen, maar er vele oren zijn om vele muzieksmaken te volgen.

En muziek meer zegt als een boodschap immers men luistert voor vermaak, voor vrije tijd en ontspanning.

Muziek zich in vele gedaantes aan de luisteraar voordoet, soms een herinnering oproept aan een sfeer, van vroeger, heel vroeger. Een gedaante van de toekomst, men niet weer of toekomstmuziek een stijl volgt, een bekende stijl of vernieuwend is, en nog geen vorm kent.

Een muzikale brief, niet gaat over muziek zelf maar om haar te omschrijven, haar bedoeling, haar voorkeur. Als de muziek die zelf zijn fans kiest, en daarmee als een hogere essentie de luisteraars zoekt die haar naar waarde schatten, en als het ware de ene song na de andere laten zoeken om de luisteraar als een eeuwige muziekimpressie zijn tijd te laten vullen. Dat men als het ware aan het einde van het leven zegt, ik heb niets gedaan maar ik heb wel muziek geluisterd.

Dat een muzikale brief, als een eeuwig lied blijft hangen, en overall op de wereld mens aanzet even mee te neurien met een bekende melodie. Een muzikale impressie die in alle tijden aanzet om te zeggen, over flow praten wij niet maar herkennen haar wel. Als een geboorte recht, als een geboorte recht om muziek te mogen luisteren.

De muziek zijn luisteraars kiest, als een eeuwige melodie in vele gedaantes,
De muziek zijn luisteraars uitnodigt, stap na stap tot in de eeuwigheid.

Brief 11

Een lezer zonder hersenen zijn niet veel te vinden, en een voorwaarde voor begrip is wel dat de bovenkamer aanwezig is. Een bovenkamer die in de jeugd met allerlei moeilijke lessen is geconfronteerd. Leer een kind rekenen, taal en tekenen. Leer een kind cultuur, geschiedenis, filosofie.

Een lezer zonder hersenen, is als een kop zonder kop, begrijpt geen enkele sociale situatie, en heeft misschien enkele standaardantwoorden om een directe confrontatie te vermijden.

Een lezer met hersenen, is er in veelvoud op verscheidene wijze, de ene kan lezen maar kent geen diepere betekenis, de ander kan lezen, maar heeft geen interesse als het te zweverig wordt, of geen raakvlakken heeft met het dagelijkse leven, simpele leven.

Een lezer met hersenen, zal zijn kinderen ook uitdagen om ze te gebruiken, om alles ter discussie te stellen, en het gesprek erover niet uit de weg te gaan. Om argumenten voor en tegen te bedenken, nog voor het gesprek daar is. Om beide standpunten zowel met legitieme argumenten te bevoorraden als argumenten die bij goedgelovigen als terecht worden gezien, maar bij doorvragen eigenlijk geen grond hebben.

Een lezer met hersenen, zal de levensvragen anders oplossen dan de mens die zijn werk doet, zijn vrouw iedere dag ziet, en kinderen om zich heen ziet en er tevreden mee is. Een levensvraag die natuurlijk bij iedereen boven komt. Als iemand in je naaste omgeving een ongeluk of ziekte krijgt.

Levensvragen die door geleerde mensen in allerlei studie boeken nagezocht wordt, en geen eenduidig antwoord krijgt. Zoveel boeken zoveel verklaringen. Maar de mens er uit eindelijk zegt, ik accepteer mijn lot, ook al lijkt onrecht, of het kwade aanwezig.

Mensen die als lezer wel eens nadenken over de vraag wat de beste weg is, het beste uitgangspunt kiest dan een traditie, religie, om aan te sluiten bij een reguliere uitleg en verklaring van het leven.

Religie is niet verboden, en de goden zijn niet verboden, maar als de mens, objectief gezien de vrijheid van anderen schendt zit er wel een strafmaat aan verbonden. Immers ze zeggen Goden zelf geen kwaad doen en zelfs boven goed en kwaad verheven zijn.

Een lezer met hersenen, als het leven tegenzit, heel snel begrijpt dat hogere hulp noodzakelijk kan zijn, en dat het niet gaat om zwijgen en zelfs de partner geen antwoord geven, maar dat omwille van hen die je

nabij zijn, je trots even opzij zetten. Intelligentie niet alleen is hoeveel bereik ik, maar ook op tijd, aansluiten bij anderen, om niet alleen je eigen leven te hoeven redden.

Natuurlijk de vrouwelijke ondersteuning de mannelijke trots, ze hebben een legitieme plaats in de wereld anders wordt trots tot zwakte, en ondersteuning tot een gedragsstijl waar eigen partner niet meer herkend wordt.

De mannelijke trots, zolang het houdbaar is, een steunpilaar is voor de samenleving, als partner, en kinderen hun eigen positie serieus nemen, en de generatie die volgend is weer is veilig gesteld. Als man, hulp vragen niet altijd in lijn is met de ingeboren wens om sterk te blijven. En hulp vragen soms ook extra zwakte geeft, immers anderen krijgen een speelplaats waar meer mee gedaan wordt dan alleen de hulp bieden.

De mannelijke trots, die ongebroken tot het einde van het leven als een leeuw zijn territorium bewaakt, en velen verbaast en verwonderd over kracht en uitstraling, bijna tegen de tijdgeest in.

Een lezer met hersenen, een intelligentie niveau, die tijdens de geboorte als een afdruk van de tijd en de omgeving bepaalt welk karakter welke naam en welke gezichtsuitdrukking de persoon krijgt. Tijdens de opvoeding de vele huiskamerdebatten die een diepere zicht op eeuwige waarden blootgeeft. Een opvoeding die argumenten op jonge leeftijd serieus neemt, en de tijd meer dan alleen het moment is, immers een moment accepteren doet men na het belang ervan begrijpen.

Een lezer met hersenen, die als een klok, meedrijft op de wereld, en die wereld alles aangeeft op dat levenspad, om een zwaan zijn wijsheid te geven, om een vredesduif zijn koninkrijk te geven, om een leeuw zijn keizerrijk te bieden. Meedrijven op de wereld en de tijd, als een boeddha die in zijn schoot een nap met haverhout vindt, die hem overtuigt dat de letterlijke gelofte, spiritueel mag zijn. Accepteren wat op je afkomt, en erin het beste zoeken.

Voor een lezer met hersenen,
Die eigenlijk iedereen heeft,
Met een groet.

Brief 12

Met een straal licht tekende ik een boodschap, remrandt tekende met kleur en olie.
Met licht vormde ik een boodschap tot een leven dat in de toekomst zijn kleur krijgt.
In het licht zag ik als het blauw van de hemel, duiven als die vrede brengen.
In het licht zag ik als het groene water, de zwanen die statig als prinsessen het volk leiden.
In het licht zag ik als de donkere grond die al het leven mogelijk maken.

Met een straal licht tekende ik een voorstelling, de ene na de andere
zagen er mooie betekenissen in, die de tekenaar en zijn hand laten bewonderen.

Als brief een kleine vingerwijzing, tekenen met licht, als het blauwe van de hemel,
het groene van het water, en de donkerheid van de grond onder ons.

Een taal is als de luisteraar en lezer haar verstaan, als wonderheden die een betekenis overbrengen,
een betekenis die als een diamant. De ene aanzet tot wondere daden,
als een wedstrijd waar de medaille, ook al klein van materiele waarde, zijn symbool
is als een overwinning, bij afspraak over de route en de middelen.

Een taal van zuiver licht krijgt betekenis in het oog, het oog van de ziel,
die immer het licht op waarde schat, en zelfs bij een grote storm

zijn kracht en straling behoudt. Een taal van zuiver licht, die getekend met woorden getekend met een boodschap zijn grond vindt, in de verre toekomst. Als woorden vervagen, een papier zijn vorm verliest, en taal alleen voor de wetenschappers als een verloren kunst zijn waarde schenkt.

Een taal van zuiver licht, waar inkt en elektronen bij elkaar komen, en de boodschap als een serie atomen, in een ordening neergetekend om de waarde te behouden.

Een tijd waarin geld en bezit als een afwijking wordt gezien, als mens en dier dezelfde geest delen, en de ziel bij iedereen de deugd als vanzelf voortbrengt.

Een brief over zuiver licht, in de toekomst een feit, nu een vermoeden.
Een brief.

Brief 13

Geachte lezer,

In een toekomst kan men dromen over zaken die nu normaal zijn, als wij geloven dat er een vastgestelde periode is die als een klok de wekker laat aflopen. Een periode van leed, pijn, angst en de volgende dag. Als er een wereldramp zou komen, wie durft te hopen het te overleven.

In een toekomst kan men dromen, over een nieuwe samenleving, we hopen allemaal dat geluk een grondrecht wordt, zijn dankbaar dat wij leven en opnieuw mogen beginnen.

In een toekomst, na de ramp, de oorlog, de ziekte, welke vorm het aanneemt niet bekend is. De vorm die het krijgt zonder voorspelling zelfs niet duidt wie het mag overleven, en wie bezwijkt, door de ziekte, de oorlog, door de angst.

In een toekomst, men kent de nieuwe tijd als een tijd waarin men zich verbroedert, men zich bij elkaar voorstelt, van de oude gebouwen de sloten niet meer werken, kinderen zonde angst door de lege straten dwalen, en thuiskomen met bijzondere objecten.

In een toekomst, men kent elkaar allemaal en het eten gaat in de grote groep, immers er is een keukenvuur voor de hele gemeenschap. En voedsel verbouwen gaat ook als in een commune.

In een toekomst, vele series, films, men kent ze nu wel, Waarin de ene gaat over een virus ziekte, de andere over rampen van planetaire schaal, of een natuurramp waarin de aarde zo hard schudt dat iedereen omrolt.

Een toekomst die velen in brieven en boeken en films beschrijven, en misschien ook een stukje van nu duidelijk uitbeelden.

Laten we hopen na deze toekomst, een heerlijke tijd aanbreekt, samenleven, samen werken, samen een nieuw doel kiezen.

Een toekomst veel woorden voor een begrip,
een begrip die in de toekomst zich duidt, het ene was realistisch het andere niet gebeurd.
Een groet, aan de lezer in de toekomst.

Brief 14

Geachte lezer,
we hebben een brug gebouwd tussen de Aarde en de samenleving ver weg.
Een brug van quantum-zenuwen die als een elektrische geleiding, op een hogere manier
zowel communicatie mogelijk maakt, binnen korte tijd poortreizen, en veel technologische uitwisselingen.

We hebben een brug gebouwd, met een objectprinter om belangrijke zaken een vorm te geven,
Als voorbeeld een robot waarvan wij het printschema hebben gekregen via de brug,
en wij de objectprinter een dag hebben laten werken.

Deze robot via de brug en de printer, in staat is om zowel beslissingen uit ons hand te nemen,
als te assisteren bij de belangrijkste bezigheden. Zo is er een faciliteit ontworpen
die computers kan bouwen. Natuurlijk met de bekende middelen van machinaire samenstelling
maar ook met de superieure onderdelen.

Een nieuwe computer niet als i5 en i7, of welke letters er ook bij horen,
maar de namen van de chinese dierenriem. Samen met de codering van snelheid.

Een nieuwe computer die op ieder bureau een trotse plek inneemt, en als een handig hulpje de bijstand geeft
aan veel bedrijven die mee gaan in de nieuwe tijd. Een computer die er uitziet als een halve tennisbal van
zilver, die van de buitenkant, glad, gepolijst zonder randen, en stroom of elektriciteit uit de lucht vangt,
en een kabel niet nodig heeft, ook niet voor communicatie.

Deze nieuwe computer draadloos, zonder contact een dun doek aanstuurt voor de zichtbare functie.
Een doek die je als behang op de muur plakt, of de nieuwe verf die je op een wand uitrolt.
Allerlei mogelijkheden van new computing.

Deze nieuwe computer, die uit de fabriek rolt, die mede is ontworpen en samengesteld door de robot.
Die als print zichtbaar is gemaakt, en als ontwerp door de brug is gekomen.
Deze nieuwe computer, die van een simpel ontwerp een toekomst opent,
waarin vrede normaal is, technologie gewoon is, en werk alleen nog maar vrijwillig hoeft.

Deze brug die wij bouwen, is van hogerhand besloten als een democratische beslissing,
die niet alleen aan de toekomst denkt, maar ook het verleden rechtvaardigt.
De generaties die met hard werk, bloed zweet en tranen, en opoffering de samenleving
bouwden en onderhielden.

Deze brug, als een brug van quantumzenuwen, samen met een objectprinter
de deur opent, naar een eeuw, een duizendtal eeuwen, en een duizendtal talen.
Die niet alleen op aarde gesproken worden, maar overal.

Waarbij de aarde eerst plat was, toen rond,
Waarbij de zon eerst met een span paarden door de koepel reisden,
en nu een als zonnestelsel, en plaatsbepaling
een route door het universum legt.

Een route waar een druk verkeer,
het geluk van de toekomst zoekt,
Een groet aan de lezer.

Brief 15

Geachte lezer,

Om een codex veilig te stellen in de toekomst, zoals wij soms wel eens toekomstboodschappen in boeken lezen, denk aan isaac asimov met hari seldon. Deze schrijver over psychohistorie schreef. Waarin tot in de verre toekomst voorspellingen met de zogenaamde goede raad als videoboodschap beschikbaar was.

Over het imperium die verscheidene planeten omvatte. Een toekomst die in de spiraal van het universum de centrumlocatie belangrijk vond. Over de robot giskard die gedachten kan lezen. En de willekeurige bezoeker natuurlijk de gedachten een prive-onderwerp vindt.

Deze codex die als religieuze toewijding is begonnen, en woorden vindt die de schrijver zelf als een soort dorstlessende waterbron vindt. Er geen toekomstige bedrijven goede raad krijgen maar wel een tekening in woorden van allerlei onderwerpen. Van religie tot cultuur, van traditie tot science fiction.

De schrijver toekomstmuziek als muziek componeert, maar de notenzang in de toekomst een andere vorm geeft. Geen noten, maar lijnen, geen lijnen maar data, geen data maar informatie.

Deze schrijver als het over bedrijven gaat wel het advies kan geven dat gebed bij iedere God als die verhooring vindt, ook bedrijfsmatig succes kan verzorgen. Al is het om als gebed te beproeven.

Een boek over mijzelf zou natuurlijk een foto bieden, een karakterbeschrijving, misschien een document over de wensen, idealen en doelen. Misschien een historische beschrijving van mijn leven. Zou het over romantiek gaan, heeft ieder mens wel een paar mogelijke relaties gezien, al blijft het mogelijk zonder vorm te hebben gekregen. En is een religie aan geloftes gebonden, zoals het celibaat, de armoede en de gehoorzaamheid.

Een boek over mijzelf als een toelichting bij de codex die ik brahmmana noem, ook alle titels, boekdata, en thema's zou beschrijven van alles dat met mijn hand de wereld in is gevlogen. Geschreven. Als een bevlogen schrijver, waarbij schrijvers soms wel eens zeggen dat ze instrument van hun idealen zijn.

Een boek over mijzelf, ook de tijd zou beschrijven als een Rembrandt die de nachtwacht schildert, en als kopie zelfs ook mooie plekken verdient. Als een Vincent van Gogh, die zijn oor eraf sneedt, misschien wel omdat hij naast zijn mooie schilderijen een klein leed kende. Klein omdat het in de toekomst geen bewijs kan vinden.

Een boek over mijzelf de wereld zou beschrijven, de mooie dingen in de samenleving, iedereen die zijn vrijheid benut om mooie leuke of goede zaken te ontdekken en te onderzoeken. De wereld waarin vrijheid bewaakt wordt, en mensen wel zeggen alles te mogen, maar ook een grens hebben. Waar zij als ze eroverheen gaan, als een gesprek moeten toegeven het niet meer te proberen.

Een boek over mijzelf de voorouders zou beschrijven, een ander werelddeel, waar ze kleine lichtjes op het water leggen, waar zij buigen voor hun ouders, superieuren en andere belangrijke mensen.

Een boek over de toekomst, of men in deze tijd wel kinderen wil krijgen, immers een moeillike tijd, kan kinderen ook leed geven. Waarbij ook kinderen een levenslange verplichting met zich meebrengen. En simple gezegd globe-trotten dan een moeillike zaak wordt.

Een boek over mijzelf, zoveel woorden, zoveel onderwerpen, zoveel verhalen als een kleur die ieder woord een plaats geeft. In een groter boek dan het leven zelf. Het woord zou mogen blijven bestaan. Al is het zoals ze figuurlijk zeggen in de ruimte bij de draak zelf. Een figuurlijke draak.

Een groet aan de lezer.

Brief 16

Een brief aan de lezer, een lezer zonder vorm, zonder naam. Een lezer in een tijd zonder jaartal, zonder dag en maand. Een lezer zonder plaats op de wereld. Een lezer op de aarde op een plaats zonder postcode.

Een brief aan de lezer, die misschien geschoold is, of ongeschoold. De basisschool tot dertien jaar, de middelbare school tot achttien jaar. De universiteit of hoge school. De brief aan de lezer, de ene is geschoold in juridiek, de ander in taal, een derde in wiskundige formules. Een ander in biologie met allerlei beestjes van klein tot groot. Dietiek als manier om mensen een goede eetgewoonte aan te leren. Scholing is meer dan alleen boeken lezen, het is kennis reproduceren. Soms zelfs vanuit een bron met zogenaamde kenmerken die ongenoemd wel bestaan. Scholing is meer dan proeven nemen in een praktijklokaal. Scholing biedt mogelijkheid om met een baan geld te verdienen. En dat geld komt dan ten goede aan vrouw partner en kinderen. Waar je als vader iedere week blij bent als kinderen proefwerken goed maken, opstellen over moeilijke onderwerpen verwoorden. Goede cijfers waar je blij van wordt. Niet je eigen leven is belangrijk maar je partner en je bloed dat tot in verre toekomst blijft.

Als kinderen belangrijker zijn dan jezelf, je koopt bij iedere feestdag kado's voor hen, en bij sinterklaas, weet de sint toevallig wat zij leuk vinden. En de kerstman heeft een diner met wildbraad. Waar iedereen van smult.

Een brief aan de lezer, die zelf misschien kinderen heeft, en voor het slapen gaan de hooggestudeerde vader een brief wil voorlezen, immers hoge kennis op jonge leeftijd de deur opent naar scholing waarbij de hele samenleving bewondering heeft voor expertise en een hoge graad aan nauwkeurigheid.

Een brief aan de lezer, een tijd waarin taal een andere taal is geworden, en een codex betekent dat een complete schrijving van een auteur ontdekt is. Misschien wel een time capsule bij een controlerend orgaan. Misschien wel de middelbare school in een armoedig land, waar ze een datadrager vinden. Misschien wel een fles van glas, die ze bij de vuurtoren vinden. Of de wetenschapper die in een moeilijke tijd de datadrager in de kast heeft gelegd. En jaren later de waarde zonder moeite begrijpt.

Een brief aan de lezer, een tijd waarin strubbelingen de naam van een schrijver een andere klank geven, in de hoop op engelen die de boodschap verder dragen. Een hoop dat het woord van God en zijn volgelingen behouden blijft. Een geloof dat als de schrijver zijn eigen boeken bewonderd dat het ooit ook bij anderen bewondering vindt.

Een brief aan de lezer, een codex genoemd naar een hindu godheid, omdat een codex vaak een bron heeft die bij ieder werk een ander kenmerk benoemd. Een codex die in de verre toekomst de ingang is naar de verzameling van alle boeken. Boeken als korte term voor alle linguïstische eenheden, moderne media, digitale boeken. En de kunst die een oogpunt had die voor de schrijver waarde vertegenwoordigde.

Een brief een codex, een groet aan de lezer.

Brief 17

Geachte lezer,
de mens en zijn volk de ene leeft in rijkdom de ander in armoede.
De wereld als een race die ieder een andere startpositie geeft.
De wereld waarin ieder mens voor het leven geteld is, naar goed en kwaad.
En goede daden beloond worden in een volgende met een geboorte in een goede familie.

De mens die karma heeft, door slechte daden men zelf wordt prijsgegeven, aan kwaad.
Als goede daden overheersen krijgt men een positie in een land met goede wetten
vrijheid en mogelijkheden. Als men in een vorig leven religieus was,
bij de nieuwe geboorte in dezelfde traditie.

De vraag over goed en kwaad in de wereld, een vraag over karma.
De twee tandwielen een van verkregen beloning en straf, de ander iedere dag weer of
je de kans benut om goed te doen. Of door luiheid of slechtwillendheid
de mogelijkheden ten kwade benut.

Omdat mensen slecht karma kunnen krijgen door zelf het kwade te volgen,
men wordt prijs gegeven door de engelen tot hetzelfde kwaad als slachtoffer.

Zo is ook tijdens het leven de proef of men bij het goede hoort en erna naar de hemel mag
of men bij het kwade hoort, en alle slechte kanten in een wereld zonder wet mag uitleven
waar er altijd iemand of iets is dat hoger is en van bovenaf pressie geeft.

Waarom armoede in de wereld, niet dat iedereen gelukkig is.
Het antwoord in een vorig leven kregen wij van God en Goden
bijzondere gaves, die wij slecht behandeld hebben, en de goden
zeiden, dan ga je het volgende leven in om de schuld terug te betalen.

Een schuld in een wereld waar minder genade van de goden is.
Goden velerlei werelden hebben. Soms met genade soms met goede kansen

Door in dit leven serieus en ernstig te leven, men de taak voldoet,
de levensplicht om al het leed te dragen en verdragen.
De theorie zegt dat men erna een beter leven krijgt
in een wereld waar de genade van de goden groter is.

De eenvoudige uitspraak als men de wet schendt,
komt men op een plaats zonder wet.

Wie goed doet en zoekt, die goed ontmoet.

De goede gaven van de goden,
als men herkent wat ze betekenen
men ze altijd met achting aanneemt.
Immers geluk en ongeluk zijn een argument
die en persoonlijk is, en overtuigend.

Een brief over armoede.
Groet aan de lezer.

Brief 18

Aan de lezer die tekst als muziek leest, en alle woorden in een harmonie plaatst.

Aan de lezer die tekst als noten op een zang plaatst en als een musical begrijpt.

Aan de lezer die tekst als violen en fluiten hoort die als een samenzang een symfonie geven.

In de verre toekomst leven wij samen met elektromagnetische levensvormen, die nu in chips de lijn der elektronen volgt, maar in die tijd als een nieuwe vorm van leven ons dagelijks ondersteunt. Van adviezen aan kinderen, analuseinstrumenten van managers. En de samenleving die wordt beheerd door een artificiele intelligentie, noem het skynet.

In de verre toekomst is robotica geen kinderspel meer en een volwassen techniek. Zijn computers geen zichtbare apparaten meer, maar ter grootte van een vlekje op de huid aangebracht.

In de verre toekomst, als de aarde als een kippenei zijn voedsel heeft gegeven, vliegen wij ver door de sterren heen, naar onbekende mogelijkheden. Naar een toekomst van planeten een toekomst van allianties van geen tien maar duizenden planeten.

In de verre toekomst met de voorafschaduwning in films zoals star wars, babylon vijf, en star trek. Wij in positief contact treden en de internationale talen leren.

Misschien krijgen wij handels overeenkomsten, en leren wij sociaal maatschappelijk volwassen te zijn. Misschien krijgen wij energie die met een zogenaamd bekertje water een wereld een jaar voorzien van alle zichtbare luxe.

In een verre toekomst, als elektromagnetische levensvormen, uit de chip komen, en ons als een smeedijzeren hekwerk beschermen tegen alle afbraakkrachten van buiten af.

In een verre toekomst, ik schilder de nebuale, en de orionnevels op een doek van digitale licht. In een verre toekomst, zijn schilderijen van de orion nevels een dure uitwisseling als verpozing van de superrijke groepen. Misschien rembrandt en orion samen, als de held die de wereld redde.

In een brief aan de verre toekomst, waar computers geen gewoonte zijn maar onzichtbaar verwerkt, De toekomst zichtbaar wordt in een nieuwe taal, een nieuwe cultuur, een nieuwe tijd, Groet aan de lezer.

Brief 19

Geachte lezer,

de toekomst nadert iedere seconde, en geeft zicht op wat er gebeurt maar ook wat er verdwijnt in de nevel van de tijd. Een nevel niet van wolken, rook of materie, maar van licht en regenbogen die het water zichtbaar maken.

De toekomst nadert, dat het leven zich zonder naam, als zijnde een levenstaak die zich in de tijd voortzet. Een toekomst van boeken, wijsheid en een melodie van wereldvrede. Die meer is dan men zich denken kan. Als het schilderij bestudeert bij een naarstige zoeker zijn geheim prijsgeeft. De penseel die in zilver verandert, maar ook het goud als een glans over het doek ligt. Die zelfs goudzoekers even laat stilstaan.

De toekomst, in de verre toekomst men zegt dat een woord blijft bestaan als zij van waarde is, en dat een woord uit de mond der goden, als heilige boeken, soms als proza of poezie, maar ook als gedichten en als melodien die een oude bron beschrijven. Waarbij goden in allerlei situaties hun verhaal geven.

De toekomst dat het licht, als in kersttijd weer gaat schijnen, men de overstijging van duisternis viert met vuurwerk en de belofte van een wens van het nieuwe jaar. Waar ieder land op aarde een eigen vorm kiest voor het onnoembare, een filosofie van de eeuwigheid. Meer dan woorden, een gevoel, een vraag die uitgroeit tot een leven.

De toekomst men muziek luistert als verpozing, tijdens het werken, en dit werk meer is dan een contractarbeid, meer is dan een opdracht of verplichting. Immers men zegt de jeugd dat het uit zichzelf moet komen. Ten einde een vaste bron te krijgen. Je eigen bron verkrijgen.

Een brief aan de toekomst, vele talen mogelijk zijn, en als de plek van geboorte de naam bepaalt, ook de taal bepaalt, en de genade in de jeugd ook de goden hun genade tonen.

Een brief aan de toekomst, vele woorden mogelijk zijn, en als een kind die leert praten, leert om ieder woord betekenis te geven. Een verhaal die een leven duurt, en iedere seconde als een zin toevoegen aan een eeuwigheid waar alle verhalen bij elkaar komen. En al die verhalen de ene tijd worden gezongen of uitgebeeldt. Waar leven een verhaal is voor hen die terugkijken.

Een brief aan de toekomst, de wereldwonderen tonen de eigenschappen van het grootste kunstschat die zij creëren. En men vraagt waarom dit en niet dat. Waarom het volk kiest voor die en niet dat. De keuze soms is welke genade krijgen wij om een wereldwonder uit te beelden. Als een schilderij van Rembrandt de nachtwacht die als een belofte in de nacht de wacht houdt.

Een groet aan de lezer,
Bastiaan

Brief 20

Geachte lezer,

De pen met inkt die enkele decennia al bruikbaar is, de veer met oostindische inkt, de balpen met een klein bolletje, de vulpen met een inkt reservoir. De pen die papier beschrijft met de boodschap van uiteenlopende bronnen. De ene schrijft een gedicht voor een feestdag van zijn kinderen, de ander tekent een contract om veel geld te beheren. Een derde zegt te schrijven om in gevangenschap een boodschap aan geliefden te sturen.

De computer die de volgende seconde de boodschap al laat lezen, aan een ontvanger die digitaal geen moeite hoeft te doen, om de postbus, het postkantoor of de mat te bekijken.

Een computer die moeiteloos duizenden pagina's overstuurt, in tien seconden, die de lezer een dagtijd kost om de boodschap te ontcijferen.

In de toekomst, zo dromen de wetenschappers, is de geest aangesloten op de computer, en ziet men in een fractie all benodigde informatie, en gedichten scheppen zichzelf in een oogwenk. En zo dromen ze computerspelen die in de geest in een fractie een heerlijke tijd bieden. Een moment in de middeleeuwen, een moment in de toekomst, een spel om leider te zijn van een land, een spel om soldaat te zijn en al schietend een oorlog winnen.

In de toekomst men vindt een mooie glazen fles, en erin vindt men een oud velletje die uit elkaar is gevallen, en op de ultra violet scanner zien wij een tiental regels, een boodschap van een eenzame schrijver. Men noemt het het engelen evangelie van engel isael. De boodschap dat iedereen zich aan een godheid of godin naar keuze mag overgeven. Als ware het gefluisterd en geldt als een oprecht gebed. Het engelen evangelie ze voorspellen dat alleen de naam de Almacht nog overeenkomt met de religie's die in uiteenlopende tijden zijn begonnen.

In de toekomst vindt men een glazen fles, gevuld met datadragers. Drie stuks met dezelfde vorm. Men behandelt ze als relikwieën als artifacten uit een ver verleden. Een hyroglief zouden wij het noemen, Ze vinden er meer dan een tiental boeken op, die verbazing wekken.

Een oude taal die een nieuwe boodschap brengt. Een verre toekomst die het verre verleden in kaart brengt. Een ver verleden die wij als een vorige week vanzelfsprekend vinden. De vorige week dat een schrijver in herinnering schreef aan de vorige brief. Op de computer.

Een brief aan de verre toekomst, ze vragen om een advies, een belangrijk advies. Zo zeg ik, het engelen evangelie komt uit het verleden, de pen van deze brief op dit moment. Alle goden van het verleden en de toekomst een genade boodschap dragen, een boodschap om aan te sluiten bij een vaste bron die tal van wonderlijkheden schenkt. Een goden-boodschap om voor diegenen die het zelf willen, diegenen die naarstig zoeken, of een bijzondere kans of mogelijkheid krijgen, een keuze te geven. Een keuze van gebed een gebed van overgave. In het vertrouwen dat talen veranderen, religies nieuwe vormen mogelijk maken, godennamen in iedere tijd anders klinken, maar een gebed van overgave blijft.

Een verre toekomst, als een codering van leven, een overgave de levensbron bevestigt. Een groet aan de lezer.

Brief 21

Geachte lezer,

In een verre toekomst, als technologie, voor de mens een magie is geworden, zoals wij als burger geen computer kunnen bouwen, immers chips niet getekend kunnen worden.

In een verre toekomst als formules de mate van vleugels of wieken meten ten opzichte van onbekende luchtvaartuigen. Een toekomst waarin op Saturnus een mijn is gemaakt waar zwaartekracht matter gehaald kan worden. Waar op Venus of Mercurius goudmijnen zijn gemaakt, die iedere twee maanden een schip met goud brengen. Waar op Jupiter, de gas planeet, miljoenen auto's en burgerluchtvaartuigen van energie voorzien. Het zou een verzinsel genoemd kunnen worden. Ook al is het toekomstmuziek.

De mate van taal in de toekomst, als voor mensen telepathie ook mogelijk wordt, men geen letters, woorden en zinnen voorstelt maar een taal van geometrie, om de boodschap over te brengen. Noem het een Chinese letter die een geheel begrip aanduiden, maar dan als geometrische vormen die gecombineerd een abstract kunstspel lijken.

In een toekomst een serie continuüm, waar ze als kinderspel door de tijd reizen, eigenlijk geen echt contact omdat zij niet meer terug kunnen of konden. En de baas van de hoge organisatie regelmatig een gesprek met Braga had. Die zo in mijn opinie ook de Schepper Brahma zou kunnen zijn. Die natuurlijk meer belooft als puur geld of rijkdom, ook een bepaalde positieve betekenis voor de wereldbevolking.

Als we dan schrijven over een codex, die als benaming wordt gebruikt voor onderzoeksobjecten, voor verzamelingen die voor kunstenaars hoge waarde heeft. En een interesse van de verzamelaar duidt, zo is het Rijksmuseum ook ooit begonnen, en zijn er allerlei time-capsules waarin onvoorstelbaar veel wijsheid in ligt opgeslagen. Een codex die Brahmana, als laatste en hoogste bron kent. Waar niet alleen een mate van boeken, moderne media en zo bij hoort. Maar ze zeggen dat kunst op staal altijd blijft behouden. Dat kunst van religieuze aard die een belangrijke aanvulling zijn voor het werelderfgoed. Zo mogen wij dromen dat wij als het ware een held zijn of een koning die dagelijks door zijn spiegelpaleis dwaalt, in de hoop zijn eigen deugd te zien in alles dat hij omzich heen verzameld heeft.

Zo dromen wij van boeken, van moderne media, en van kunst op staal. Van allerlei religies. Die meer is dan een woord kan aanduiden. Een droom die in herinnering blijft. En de wijsheid die zijn straling als de zon schenkt. En de waarde behouden blijft. Zo hopen wij dat engelen als zij bestaan. Er hun waarde aan geven

en ontlenen.

Zo is voor een persoon al het bezit, in taal. Van mij, of het mijne, of mijn.

Zo is het mijn ziel, mijn leven, mijn hart, mijn bestaan. Boven mijn staat mij als woord.

Die alles aanduidt wat van mij is. Mijn alles. Zo als men zich overgeeft, het woordje

ik en mij het geheel aanduiden. Een taalkundige verklaring voor een gebed van overgave.

Toch kunnen de goden vragen of alle onderdelen langs het oog van gebed te laten gaan.

Zoals een lezer die op zoek gaat naar spirituele bescherming. De munteenheid van een land als ware het zilver. Die met een afbeelding van een wapenschild en een heilspreek een vorm van bescherming biedt.

Zo was deze munt in het verleden een gangbaar betaalmiddel. Een munt met een diepere betekenis.

Zo kreeg deze munt een orde aan zich verbonden. Noem het de zilveren orde. Waar alle leden, een zilveren munt krijgt met zowel een wapenschild erop als de heilspreek. Deze orde had natuurlijk zorg voor alle leden, en de kunstvorm was een geachte aanwinst voor ieder die er bij hoorde.

Een groet aan de lezer.

Brief 22

Geachte lezer,

Ik dwaal door een groot bos met een blinddoek om. Ik dwaal van het geluid van een beekje, naar het geluid van een drukbezocht restaurant. Daarna dwaal ik door naar een tempel, waar de rust mij verbaast. Toch dwaal ik erna naar een baan met carriemogelijkheden. Op zoek naar geluk en gelukzaligheid.

Een dwaaltocht waar ieder mens in deelt, zelfs als je het geluk gevonden hebt, je vaak erna weer verder dwaalt. Een dwaaltocht een groot bos, waarin ieder mens dwaalt met een blinddoek om.

Net als de plato grot, waar ze naar schaduwen keken en dachten dat het de werkelijkheid was.

Tot er een uit de grot kroop en wondere kleuren zag, en besepte dat de wereld ander is.

In de verre toekomst, misschien als al het normale leven zijn einde heeft. Allerlei mensen wel op de aarde wonen, maar in grote bossen met veel ruimte om te leven. Een mens per drie vierkante kilometer.

Sommige landen de rust van het dierenrijk kennen. Een verre toekomst. Ik geniet van de ervaring van rust.

Geen auto's, geen treinen of vliegtuigen. Soms een schaap die even geluid maakt. En in de nacht geen licht.

In het pikkedonker wacht ik op de volgende dag. Zonnepanelen dicht bij geven hun laatste restje energie, om de verwarming als meest essentieel warm te houden.

In de verre toekomst, men praat in allerlei talen, en de computer die alle onderwerpen aanlevert bestaat al niet meer. Hoe leg je kinderen uit wat een computer is. Door naar een kapot beeldscherm te wijzen.

In de verre toekomst, ze zeggen kinderen verwekken en grootbrengen gebeurt altijd, zelfs in de moeilijkste tijden. En die kinderen vertellen hun kinderen hoe het bij opa in de goede wereld was. En een kleine jongen die een waterfilter uit elkaar haalt, en zegt dat een vreemdeling beloofde om een nieuwe te geven.

In de verre toekomst. Als het leven anders is. Het leven voor sommigen geen strijd om carrière is, maar een strijd om in leven te blijven. Een strijd om een ziek kind zonder medicatie te helpen. Een strijd om een groep vagebonden weg te sturen, met allerlei leugens over middelen die niet bestaan. Een strijd om schoon water te krijgen als het laatste waterfilter vervuild is.

In de verre toekomst. Als saturnus dicht bij is, met zijn zwaartekrachtmijnen, Als jupiter het gas levert voor miljoenen auto's en vliegtuigen. En mercurius of was het venus met zijn goudmijnen de zucht naar rijkdom stilt.

In de verre toekomst, als quantum reizen en portaalreizen mogelijk zijn. En bij het door het portaal stappen je eerst nog even ergens anders komt. En bij quantum reizen men zich afvraagt hoe je ziet of de ziel erdoorheen komt, of toch weggehaald een mens is zonder bewustzijn.

In de verre toekomst, als water zeldzaam is en op rantsoen, een kind de hele container leeg laat lopen en pas een maand later het elektrisch filter weer genoeg heeft. En zoals soms wel wordt verweten, als je een kudde koeien hebt of een kudde schapen. Je niet bij elke feestdag een dier moet slachten voor het samen eten, immers bleef het in leven had je na vijf jaar een dubbele hoeveelheid in je kudde. En als je weinig water hebt, zet dan geen thee, maar drink het koud. Lest de dorst beter.

In de verre toekomst, vele apocalyptische films op tv, gaan over vriussen die mensen veranderen, straten die vol liggen, en winkels die opengebroken wachten op de verre toekomst. Soms een tijd van verval het leven voor een deel wegneemt. Met de vraag als het voor de Schepper een intelligent besluit is, waarom het plaatsvindt, en waarom al die mensen dood, en de overgeblevenen vechten voor bestaan. Met de vraag mogen wij bestaan.

Een groet aan de lezer,

Brief 23

Geachte lezer,

Door licht ziet men, dor geluid hoort men, door bewustzijn is men zich gewaar van de werkelijkheid. Door de waarnemer kent men bestaan. Door bestaan beleeft men allerlei zowel genot als geluk en ongeluk.

Door de wereld te kennen, kan men kiezen voor eigen leven. Voorkeur voor het ene, afkeur voor het andere. Zowel goed als kwaad, zowel aangenaam als onaangenaam. Ieder mens deelt in het leven, van geboorte tot dood. Waarbij de dood voor de mens niet bekend is, en velen zeggen als God een leven geeft, mag hij het ook terugnemen op zijn eigen oordeel.

Een brief aan de onbekende toekomst. Waarbij wij in hun ogen als indianen de regendans doen, en als primitieven gekleed en in contact met elkaar maar een fractie van de woordenkennis hebben.

De computer die voor ons via een scherm zichtbaar is, en zijn boodschap geeft. Wij door interactie er bevelen aan geven. De computer verbonden met informatie, wereldwijd. De computer de ene kijkt er films op, de ander programmeert een interactief medium erop, een derde leest boeken.

Een toekomst waarin de computer met een implant op de geest is aangesloten, men in gedachten meekijkt met een operatie ver weg. Men in gedachten een spel uitvoert en een schok de dood van de avatar inluidt.

Een toekomst waarin men een digitaal postorder heeft, en men in gedachten door winkels dwaalt op zoek naar de objecten en artikelen die men graag wilt. Alsof men in een droombeeld 's nachts een bijzonder voorwerp ziet, en digitaal via het denken op zoek gaat in virtuele winkels en men de week erna het pakket met de post krijgt.

Een toekomst, men digitaal bestaat, men in grote eierdozen ligt opgeborgen als eieren, en men levenslang in films, spelen en media is opgenomen. Het echte leven vergeten wordt, en zelfs de dood in de virtuele wereld wordt gevierd of gerouwd.

Een verre toekomst, geen woorden het meer kunnen beschrijven, geen geometrie of abstracte samenspel het meer weergeeft. Een verre toekomst, waar codes meer dan symbolen wij als het ware morse code kennen, en in de verre toekomst het uit velerlei vormen wordt samengesteld. Telepathie via de geest, en voorkennis via het hart. Telekinese om op miljarden mijlen afstand een computer te bedienen. En Telekinese via het

hart, als een vingerwijzing een computer vult met velerlei kennis.

Een toekomst, die wij niet kennen, wij leven vandaag. Onze zorg is over het avondeten, of het gezond kan zijn, Onze zorg is over de avond, hoe wij onze vrije tijd invullen. Onze zorg is over onze geliefden of wij die binnenkort weer ontmoeten.

Een toekomst, een onbekende tijd. Voor de mens het concept toekomst een betekenis heeft, in het dierenrijk vanwege de afwezigheid van taal geen idee ervan heeft. En de dieren, hun honger en dorst volgen. Zonder honger liggen ze te rusten, en 's nachts vallen ze in slaap op de plaats waar zij stonden.

Een toekomst, de grootste waarde is de boodschap die dan nog betekenis kent. De indianen-regendans is deze tijd geen primair belang meer, en als archeologische opgraving voor hobbyisten een vrije tijdsinvulling. En de overblijfselen ervan in boeken staan. Die als plaatjes door kinderen worden gekeken, die zich verwonderen over een tijd, ver verleden. Zoals wij in de toekomst gelden als een groot boek waar men plaatjes kijkt, en zegt. Wat was het toen anders. Toen was de mensheid als belang nog in onze ogen veel simpeler. Waarbij ze een groot aantal geneesmiddelen niet kenden, ze via wurgcontracten de gekste dingen deden. Een toekomst.

Groet aan de lezer.

Brief 24

Geachte lezer,
in nare tijden verstomd de mening over plezier, feest en een vakantie. Immers men heeft zorg over eten, over slapen en over de basisnoden van het leven. Of men het in de winter warm heeft, of je schoon drinkwater hebt, en of voedsel wel de vitamines bevat. Immers een of twee weken kan je zonder vers fruit of groente. Maar is het lang dan wordt iedereen langzaam slapper.

Ik denk aan een verleden, of een plaats ver weg. Waar ze in de rij staan voor voedsel. Rijst een beetje groente. Je kinderen vragen waarom eten we niet meer lekker. Je vrouw vraagt hoe onderhouden we de kinderen. En je soms zelfs drie uur in de rij staat.

Een tijd waarin leed aan de oppervlakte komt. Mensen allemaal delen in de nood van de dag. Misschien zelfs inflatie waarin een goede spaarrekening weinig meer waard is. En je op het laatst een maandinkomen betaalt voor een blik erwten soep.

Een nare tijd, die zo zeggen de grote geesten, met de regelmaat van de klok, eens in de paar decennia een plaats heeft. Waarin zoals bij het afschrijven van kapitaal, degenen die jaarlijks wat apart leggen nog de beste kans heeft.

Een nare tijd, je hoopt dat iedereen verbroedert en ieder deelt in de beschikbare artikelen. Maar schaarste ook de kwade kant naar boven kan laten komen. Vechten om een deken, kinderen die rondwalen immers schol bestaat niet meer, die nooit meer thuishomen.

Een tijd die iedereen vreest, en iedereen die weet dat het zal komen, iedere dag afkruist. Nee vandaag nog niet, vandaag hebben wij nog een normaal leven.

Een normaal leven die in goede tijden mensen laat klagen over het weer, en laat klagen over de kwaliteit van het brood. Laat klagen over de kwaliteit van de kinderen op school. Een normaal leven in een nare tijd, een heel andere klank geeft, iedereen begrijpt dat de dagelijkse zorgen eigenlijk een groot geluk waren. En dat zelfs de klachten, in perspectief gezet een groot gunst waren op een goed leven.

Men vreest nare tijden, en men kan zeggen morgen gebeurt het, of volgend jaar, of wij berekenen het over

vijf jaar. Maar als de tijd vordert, bewijst de tijd zichzelf of de toekomstvoorspellingen uitkomen. Een voorspelling die in sommige tijden de rijkdom van een eenling veroorzaakte, in sommige tijden een grote groepering boosmaakte.

Een toekomst die nog niet bestaat, waar men over praat, kenmerken benoemt. Met de wens dat als ze zeggen dat genade overal aanwezig is, die ook dan bereikbaar is.

Een toekomst die nog niet bestaat, en zo hopen wij, niet in onze tijd zal plaatsvinden. En onze kinderen zich ertegen kunnen wapenen. Met de middelen en de intelligentie die ze hebben.

Een tijd in de toekomst, men kan woorden vinden voor de visioenen die mogelijk zijn, men kan een verhaal schrijven, de lezer zich onderdompelt in de zo mogelijke toekomst met bijzondere vergezichten. Immers ook het genre over ongeluk voor lezers aantrekkelijk kan zijn.

Een tijd in de toekomst met een ideaalbeeld dat wij allen werken aan een samenleving waarin iedereen zijn doel vindt. Het doel dat voor iedereen anders mag zijn. Een doel dat in mijn ogen woorden bevat, over een toekomst. Een gedroomd verleden, of een ideaalbeeld dat meer is dan een woord.

Een woord voor de toekomst, begint vandaag,
Een groet aan de lezer.

Brief 25

Geachte lezer,

Als ik een taal zou schrijven die niet bekend is, niet gesproken wordt, zou de boodschap voor altijd onbekend blijven. Als een serie letters en woorden die niet naar voorwerpen acties of situaties verwijzen, maar als een onbekende inhoud geen verwijzing kent. Zo kunnen wij taal zien als een weergave van een grotere weergave, waarbij zowel auditief als visueel een letter of woord verwijst naar een andere auditieve of visuele weergave. Een woord kan op een object duiden, op een handeling van een mens of ander wezen. En kan op een situatie wijzen. Een huis, een kantoor, een bos of een kerk.

Als ik in een onbekende taal zou schrijven, die pas over tweeduizend jaar gesproken wordt, zouden ze in de verre toekomst vol verwondering en verbazing zijn. Immers wie leert een taal spreken die nog lang niet bekend is, en nog lang niet in het onderwijs een plaats heeft. Een onbekende taal die zijn boodschap op inzicht pas ontsluit als ze zowel de middelen, de intelligentie en de bron hebben om het te duiden.

Als ik in een onbekende taal zou schrijven, zou niemand het idee hebben om het boek, of de schriftstelling voor veel geld te verkopen. Immers wie leest een boek zonder begrip ervan te kunnen hebben. Een onbekende taal is meer dan alleen wat wij ervan zien of horen, een taal die allerlei onderwerpen benoemt, en die ooit als zij gesproken wordt, op een andere manier verwijst naar de tijd van toen.

Als een onbekende taal vele woorden heeft voor de ziel en haar ervaring, voor de geest en haar gebruik, en de werkelijkheid als eenduidend, wie zou haar gebruiken zodra het over moeilijke onderwerpen gaat. Een onderwerp bindt zich aan de taal waarin zij het makkelijkst te benoemen is. Een onderwerp die in het onderwijsvlak zijn betekenis krijgt. Ieder die het onderwerp van waarde vindt haar leert spreken. Onbekende woorden, voor een ervaring die pas na langere tijd te duiden is. Noem het verschil tussen hart en ziel. Noem het verschil tussen hoofd en geest. Noem allerlei verschillende denkmethodes. Van dagdromen, tot het deduceren of een onderwerp volgen in al zijn gedaantes. Noem een denkmethode een vlucht uit de werkelijkheid, of een manier om vernieuwende inzichten een plaats te geven.

Als een onbekende taal, een onbekende reeks woorden, iedere boodschap heeft een tijd dat zij begrepen wordt. Noem alle boeken uit het verleden waar van kort geleden to ver in de historie allerlei boeken die een

plaats hadden, niet meer gezien worden. In de bibliotheek, in de overlegvormen in het onderwijs, in de politieke zaken. Waar maar een enkeling grieks heeft gestudeerd met de klassieken.

Een brief over een onbekende taal, wie leert haar spreken. Om als het ware een gouden boodschap te vinden, die meer beschrijft dan alleen het leven, ook haar doel, haar betekenis en wat waarde kent voor het individu de samenleving en uitiem voor al het bestaande op alle momenten in de tijd.

Een onbekende taal is meer dan woorden, om haar te vertalen zijn er vele schilders die vele schilderijen voortbrengen allemaal met een woord of onderwerp als het thema. Vele musici die muziek maken die de ervaring wekken van een bepaalde tijd.

Brief 26

Geachte lezer,

Als wij net zo goed kunnen rekenen als over twee honderd jaren, en zo goed taal spreken als met een brein-additie. En wij zo veel technologie zouden hebben als over drie honderd jaren. Wat zouden wij ermee doen. Immers technologie, taal en rekenen zijn in de tijd gebonden aan een sociale inbedding.

Als wij net zo goed ons schoonhouden, medicatie en medische behandelingen zouden hebben als over een eeuw, hoe zouden wij dan leven. Als alle zorgen, alle leed, en alle moeilijkheden verdwenen zouden zijn. Wij zouden misschien in een virtuele wereld terug gaan naar deze tijd. Om nog een keer de tijd te voelen, Met dezelfde herinnering als een soldaat die in zijn pensioen nog wel eens terugdenkt aan de moeillike missies, de spanning, de moed om vijanden te verslaan.

Als alles zowel aan tijd, aan de mens, en de onderdelen van de samenleving, niet alleen praktisch maar ook abstract, denk aan mogelijkheden van samenwerking, van regels omtrent technologie en gebruik, maar ook pandemieën die de halve wereldbevolking zouden kunnen decimeren. Hoe wordt de overheid serieus genomen, of in waarde bruikbaar. Als de wetten zeggen dat arbeid voor tachtig procent niet mogelijk is van wege een opgelegde regel, ook al heeft het een goed argument zoals pandemie.

Hoe geloofwaardig is een overheid, als staatsschuld overheidsonderdelen laat verkopen, verpachten of privatiseren, en als regels door de democratie voor de burger geen realiteitswaarde heeft. Hoe geloofwaardig is een vorst of vorstin, als de gehele bevolking zou betalen voor dure feesten, grote dure auto's en tal van uitpattingen.

Hoe geloofwaardig is een land, als vluchtelingen her en der vluchten, als de inflatie een maandloon tot een brood terugbrengt, en onderwijs geen kostprijs heeft immers geen leraren er zijn.

Hoe geloofwaardig is een godsdienst, als iedereen de kerk of de tempel invlucht, voor hulp in nood, redding of de ziel die in angst zit. Als gebeden zonder antwoord blijven, of erger nog, gebeden veel geld kosten en geen enkel resultaat geven.

Hoe geloofwaardig is een schrijver, die poogt een religieuze visie te geven, maar zich niet aan eigen regels of clausuur houdt. De schrijver als het ware schrijft over geheelonthouding, en na werktijd lekker de kroeg of het cafe in duikt, en opgeeft over allerlei verhalen en belevenissen die niet meegemaakt zijn, en ook niet de pen raken.

Hoe geloofwaardig is een religie, die geen heil biedt aan zijn volgelingen, die misschien hoge kosten vereisen, en dure inzichten verkoopt, ten einde de volgeling een gevoel van elitarisme te geven.

Hoe geloofwaardig is dan een brief die enkele kenmerken en argumenten aanraakt, van het leven. Waar de wiskundige een formule maakt van het leven, de bioloog kijkt naar het verbeteren van

levensonderdelen zoals dna en uiterlijke kenmerken, een socioloog al snel allerlei gedragskenmerken duidt, en de wijsgeer, meer het gevoel krijgt dat het begrip van een hogere werkelijkheid eigenlijk niet denkbaar is, en door contemplatie, veel inzicht te verkrijgen is.

Misschien de devoot, de adept, of de gelovige, die in gebed vraagt om allerlei onderwijs, al is het de minuut voordat men de bibliotheek inloopt, of thuis dat de dorst naar kennis zich in woorden tot een gebed vormt.

Hoe geloofwaardig is het leven, als iedereen het uit eigen oogpunt beleeft, en leven voor iedereen een ontdekkingstocht is naar de waarde van het bestaan, en men in ouderdom zegt, moge alle jonkies zelf het wiel uitvinden, immers een eigen uitvinding je altijd bij blijft, en des te meer waarde heeft.

Hoe geloofwaardig is de samenleving, als vrijheid en plicht twee pijlers zijn. Zowel om iedereen het zijne te gunnen als een maatschappelijke structuur te bieden waar iedereen min of meer dezelfde kansen en rechten heeft.

Een geloofwaardigheid is afhankelijk van tijd en plaats,
Een groet aan de lezer,

Brief 27

Geachte lezer,

Ik vond een kleinood van grote waarde.
Het is een klein juweel dat meer is dan de zichtbare waarde.
Als een oor ring die aan een oor van een machtige vrouw bewondering wekt.
Een ring die als goud en zilver, als diamant en platina.
Een dure aanblik die veel vrouwen doet verlangen naar een hoge positie, om zich te tooien met zulke juwelen.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Ik zag een ring die goud en zilver leek, maar toch de waarde oversteeg.
Als een ring die een antenne bevatte, pas gevonden door haar dagelijks te dragen.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
zij vertelde mij van grote zaken, landen in oorlog, werelden die werden gered.
Over wereldleiders die hun rijk vergroten. Over koningen die tot presidenten werden ont kroond. En keizers die hun macht schraagden.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Als een kleine gunst die gekocht werd bij de afgewezen goederen van anderen,
Als een klein technologisch wonder.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Men zegt pas aan het einde van het leven, Dit was de grote factor die van mij een belangrijk persoon maakte, een persoon met grote naam.
Die mij van een dubbeltje tot een gulden maakte.
Die mij van een grijze muis tot een veelkleurig schilderij maakte.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Zij was zonder energiebron, zonder onderhoud, zonder haar te hoeven wassen,
Zij vertelde mij belangrijke zaken, nieuwe religies werden mij als eerste bekend.
Machtige wetenschappers met grote ontdekkingen, zag ik als eerste voor mij verschijnen.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Zij had geen symbool, geen code, geen logo, toch was zij daar in mijn oren bevestigd,
in het begin als een juweel dat de mens siert, maar haar waarde groeide
van dag tot dag, van jaar tot jaar. Zij verhaalde mij het wonder van het leven.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Zij verhaalde mij over goud en lood, over eeuwig water, en een graal die het bloed met alle gelovigen
deelde. Zij verhaalde mij over een geneesmiddel die in een jaar het gehele leven geneest.
Over een sociale inbedding die van een zwakbegaafde een president maakt, en over een traditie
die van voorouders, tot goden, en hogere machten allemaal in een kinderboek verzamelde.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Men prees het aan voor een kleine prijs, en een grap over hoe belangrijk het kan zijn,
maar toch geen waarde die niet onder de sluier verborgen was.
Een verhaal begint vaak met een titel die pas als laatste een woord krijgt,
immers het verhaal geeft waarde aan de lezer, aan de schrijver, en door de betekenis die
de schrijver herkent, vormt zicht de ene zin, die elke lezer raakt.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Een juweel die nog gevonden moet worden,
In een onbekende toekomst. Als de komende beschaving
haar einde heeft gekend, en een nieuwe haar vindt.

Een groet aan de lezer.

Brief 28

Geachte lezer,

Aannemend dat iedere mens een taal spreekt, dat ieder mens een taal kan schrijven. De ongeletterde
misschien vijf woorden kan schrijven en lezen, maar honderd woorden kan spreken.

Aannemend dat ieder mens, een taal begrijpt, woorden naar een betekenis verwijzen, en een betekenis in
het leven, gewoongod is om belangen, wensen en gevoelens te bespreken.

Aannemend dat een boodschap die geschreven staat, voor de lezer een bedoeling weergeeft, zo is een les
om iemand te onderwijzen over een onderwerp, en is een verhaal om even te duiken in het leven van een
fictief persoon.

Aannemend dat een verhaal van een bladzijde tot een boek van duizenden bladzijden kan beslaan,
en de lezer iedere pagina wordt meegetrokken door een situatie die spannend is, of romantisch.

Aannemend dat een boek die geen verhaal bevat maar een stuk inzicht duidelijk maakt, de lezer aanzet om
het gehele boek te lezen, ten einde het gehele inzicht in zich op te nemen.

Deze brievenserie is meer dan een inzicht, en beschrijft meer dan een leven, maar kan toch door elementen
te benoemen de lezer meenemen in levens die ongesloten blijven voor zij die er weet van hebben.

Een brief kan natuurlijk een onderwerp behandelen in een kleine pagina of een tweetal pagina's
maar is toch lang genoeg om de lezer een wereld te laten zien, een nieuwe wereld die zij niet kennen.

Een brief die aan de toekomst is gericht, is een genre die het ongekende en onbekende kan beschrijven
zonder de wet van waarheid te schenden. Immers niemand heeft voorkennis, kan voorspellen of heefteen

oog op de toekomst. Een brief aan de toekomst kan onderwerpen benoemen van mogelijk gebeurtenissen, maar ook mogelijke kansen voor hen die na ons komen. Een zwaartekracht mijn, die antigrav reizen mogelijk maakt, een mijn op jupiter die met gas naar de aarde komt.

Een onderwerp aan de toekomst kan inzichten uit boeken beschrijven, de zon als een deur naar een lang pad door de ruimte, een man die een computer tot in de verre toekomst het volk laat leiden.

Een onderwerp aan de toekomst kan als een gril van het lot, een wereld beschrijven waar wij niet van weten, die 1000 jaar of langer kan leven.

Een brief is als een korte beschrijving die voor lezers een nieuwe bron ontsluit, ze zeggen, oor dit te lezen heb ik een nieuwe interesse. Een interesse in wetenschap en religie, met als overeenkomend kenmerk de naam van de schrijver.

Een brief is meer dan een opening, het prikkelt om te leren over onderwerpen die nog niet bestaan, of in het verre verleden bestaan heeft. Ze zeggen, wat geweest is zal komen, en in de totaliteit van leven is er eigenlijk niets dat nieuw genoemd kan worden.

Een brief is een toekomstvoorspelling of orakel, als ze in de verre toekomst alle inzichten afvinken, deze wetenschap hebben wij ontdekt, die beschrijving van cultuur is ook zichtbaar geworden, en dat verhaal lost een groot maatschappelijk probleem op.

Een brief is meer dan een toekomstvoorspelling, als haar inzicht velen kan aanzetten een betere bron aan te nemen, waar mogelijkwijs duizenden helden door ontstaan, helden op cultuur, traditie en religie, maar ook wetenschap.

Een brief die helden aanzet om schone energie te vinden, om sociale regels in te stellen die ieder mens laat meedelen in basis geluk, die religie vormt die velen een verklaring geeft, voor leven, sterven, leed maar ook geluk.

Een brief die uit woorden bestaat, die in de toekomst hertaald kan worden, tot een veelvoud aan betekenis.

Deze brief is meer dan een boodschap, zij verwijst naar mijn boodschap. Mogelijk een duizendtal inzichten.

Een groet aan de lezer.

Brief 29

Geachte lezer,

Zoals in de wet beschreven staat dat de vrijheid van de drukpers in combinatie met vrijheid van meningsuiting, voor iedere burger toelaatbaar.

Zoals in de wet de mens zijn waarde voor de wereld op iedere grondwettelijk toegestane wijze is toegelaten.

Zoals de wet dat wederkerigheid in spirituele zin werkt, en dat goed doet goed ontmoet.

Zoals de mening van een eenling, of een eenduidige bron soms een pen vereist om geschreven te worden.

Zoals de manier van schrijven iemands opleiding en expertise bewijst.

Men met een zilveren ganzeveer meer en mooier schrijft dan een bij wijze van spreken een veer die je vindt van een houtduif.

Zo is deze pen die allerlei artikelen schrijft, een pen die meer van zilver lijkt dan van plastic of ijzer.

Zo is deze pen die mooie kleuren in het palet een boodschap geeft, en zijn waarde vindt in de toekomstige lezer.

Zo is deze pen, ook al met een kleur in de tip, toch over vele kleuren kan schrijven.

Zo is deze pen, die door als het ware goddelijke bron, noem het god zijn inspiratie vindt,

Zo is deze pen een boodschap die over een boodschap schrijft.

Een ongekende toekomst, immers zij bestaat nog niet.

Zo noemen ze bij God de gelovige een predestinatie. Een God die zijn plan legt in een leven.

Ook al kent de gelovige niet de weg die het pad gaat, en zijn vele gebeden zonder antwoord.

Zo is toch als men terugkijkt, de pen die een boodschap achterlaat die voor zo hoop ik in de toekomst als een rembrandt die zijn waarde bewijst, Als een vincent van Gogh die in zijn tijd zo denk ik armoedig was, en pas na leven herkend werd.

Een toekomst die zijn taal kent, talen spreekt, en vele geluiden een basis geeft.

Een onbekende technologie, nu als ware peniciline en de platte aarde geen naam heeft.

Maar in de toekomst kleine kinderen laat zweven met zwaartekracht technologie, en communicatie mogelijk maakt met een kleine saffier, die zijn trilsnelheid tot ver in het universum laat komen. En de computing core, als een kleine parel overal rondzweeft, al is het om de grondwet overal te bewaken.

Een onbekende toekomst, uit woorden samengesteld, die pas bij duiding zijn waarde vindt.

Een toekomst, die als een sluier deze tijd bij velen gevoelens oproept.

De ene als prepper haar voorbereidt, de andere als een feestje vast de drank aanschaft, een derde zijn carrière plant, misschien een maatschappelijke laag hoger.

Zo is het een onbekende toekomst,

Wie beschrijft een inzicht die mogelijk waarde krijgt.

Een groet aan de Lezer.

Brief 30

Geachte lezer,

Een band of binding met de goden, geen vrijblijvende of vrijelijk interpreteerbare plicht is, Zoals de binding met een god door de god zelf met voorwaarden ingekleedt.

Een band met de goden, een platonische relatie is waarbij het celibaat wordt vereist. Zoals een priester die bij de seminarie hoort dat hij nooit het genoegen van een relatie zal hebben.

Een band met de goden, ze zeggen is geen vrijblijvende zaak, iedere opdracht en plicht die via gebed en devotie wordt gevonden of vereist in dienst van die God hoort plaats te vinden.

Ze zeggen een band met een Godheid, waarbij God de wereld aanraakt en de adept boven het leven uitgetild wordt.

Een godenbinding niet voor iedereen behaalbaar is, als je de simpele vraag stelt, ben je bereidt je vrije of eigen wil ervoor op te geven.

Immers veel mensen hebben een idee over welke wensen of verlangens ze niet meer kunnen volgen, als ze die kwijt raken.

Een overgave aan de goden natuurlijk meerdere gradaties kent, van en overgave aan de verlosser, tot een overgave aan goden die bij wijze van spreken het gevoel veranderen.

Een overgave in religies legitiem wordt gezien als zij vanuit nood, of vanuit goedheid plaatsvindt.

Zo kan een band met de goden meer inhouden dan een klein of kort gebed, maar kan er wel een nieuw leven beginnen.

Er zijn natuurlijk in de eeuwigheid vele religies die allemaal goden met hun namen en kenmerken kennen, en vele adepten keuzes krijgen, en die keuze in gebed brengen.

Een godenbinding, de adept boven het gewone leven uittilt, alleen al door een vaste wilsbasis om van allerlei gevaren te ontkomen. Zoals ze zeggen dat ieder mens zwakheden kent.

Een groet aan de lezer,

Brief 31

Geachte lezer,

Ik droom over de toekomst, over mensen die al veranderen, de ene is een mens en ziet er blank uit, de tweede is donker en de derde is rood.

Ik droom over de toekomst, wij als mensen allemaal kleren dragen, en allemaal herkenbaar zijn aan onze kleding, ons uiterlijk en ons gedrag. Wij hebben allemaal namen, van geslachtsnaam, tot voornaam en bijnaam.

Ik droom over de toekomst, wij als mensen over tweehonderd jaar contact hebben met de universele samenleving, om als generieke naam alles te noemen waarmee contact misschien mogelijk is.

Wij hebben dan een ambassade waarbij handel, ruil en communicatie mogelijk is.

Wij hebben dan handelsbelangen die zowel technologie als goederenruil mogelijk is.
Wij kennen van allerlei vormen, zowel mens, kleiner, groter, zowel gebaseerd op dierenhoofden aan mensenlichamen. Zowel wezens met 4 to 12 armen en handen.
En werelden waar ze mens met deugden hebben gefaseerd, ken de mens met een gezichtsuitdrukking van een zoogdier.

Ik droom over de toekomst mensen met persoonlijkheden, als een acteur vele rollen kunnen aannemen.
Mensen die met gemak hun rol, hun voorkomen wisselen, ten einde in het toneelstuk van het leven, de rol aannemen die zij voor leven en werk vereisen.

Ik droom over de toekomst, in de ene persoonlijkheid heeft men blond haar en blauwe ogen, maar een dag later heeft men bruine ogen en donker haar. Waarbij de ene rol niet op de andere lijkt.

Wij als het ware in de computer onze rol bepalen, en een apparaat ons erop laat lijken.

Zoals wij in de toekomst ons uiterlijk net zo gemakkelijk wisselen als onze afbeelding in het chatprogramma, en net zo makkelijk als het ware iemand anders worden.

De rol die wij spelen, bepaalt welk uiterlijk wij hebben,
en met onze technologie, de make-up uit de doos komt klaar voor gebruik,
en ons laat lijken op het ideaal dat wij op dat moment hebben.

Een groet aan de lezer,

Brief 32

Geachte lezer,

Een anekdote uit de filosofie van Socrates,
Bij voorbaat de beker met blauwe vloeistof maar niet giftig.
Als gedachte aan de sterfelijkheid van het menselijk leven.

De vraag aan de passanten, bent u bereid deze doodstraf te aanvaarden,
Waarbij de beker wordt voorgehouden.

Dit geeft de betekenis dat soms mensen in het leven in zwaar weer komen,
allerlei leed en ongeluk kennen zonder zichzelf daar eigenlijk als oorzaak van te zien.

Dit geeft de betekenis dat de grillen van het lot, soms leed en ongeluk
toebedelen, eigenlijk zonder doel of nut.

Welke beker zou de lezer drinken als het een filosofische betekenis heeft,
De grappenmaker zou het als grap gelijk opdrinken,
De zwaarmoedige schrikt hevig en zegt, is het mijn tijd,
De filosoof zou zeggen, zit er gif in en erop handelen.

Welke beker zou ik drinken,
Als je de keuze hebt zo'n zware straf te ondergaan,
Zou je het als goddelijke interventie zien,
Zou je het als herdenking zien,
Welk lot mij als mens treft,
Welke oorzaken ervoor zijn,
en de schuldvraag.

De gifbeker van Socrates,
Hij stelde vragen aan iedereen,
om hen bewust te maken van het leven,
van de grond dat betekenis soms geen woorden kent.

De gifbeker van Socrates,
Wie leeft in gezondheid en denk aan eeuwig leven,
Wie is vol leed en pijn en verwacht zijn laatste uur.

Een groet aan de lezer,

Brief 33

Geachte lezer,
als men alle boeken van de wereld zou pakken en naast elkaar leggen
en in ieder boek willekeurig een woord onderstreept,
Zou men dan een verhaal krijgen, een reeks woorden zonder betekenis,
Of zou men dan een bijzondere vondst doen.

Zou men dan een dure technologie ontwaren in de veelheid aan woorden,
zouden ze op elkaar rijmen en een grotesk gedicht vormen.

Als deze brieven willekeurige inzichten zou verwoorden zouden zijn dan zonder betekenis zijn,
Zou mens en wezen er een inzicht door kunnen verkrijgen.

Zo voelen experts zich soms, alsof hun handelingen willekeurig lijken en geen samenhangende betekenis hebben, zo zou ook het gevoel dat gebed zo vanzelfsprekend is dat men eigenlijk een gevoel van simpelheid kan hebben.

Het gevoel dat gebed zo dichtbij de ziel ligt, dat zelfs de verhoring zouden anderen verwonderd of verbaasd zijn, als een gevoel van zinvolheid geeft.

De gave van gebed hoe langer men die volgt en benut, men zelf erin doordringt, en veel gebeden woorden geeft, maar ook veel gebeden opkomen over allerlei onderwerpen, en men zelf de gewoonte heeft, om overal en altijd alles in gebed te brengen, als fluisteringen in de tijd.

Zo is de gewoonte van gebed als een tweede natuur, een handeling die zo gewoon is dat als anderen erover zouden praten men ineens begrijpt dat het voor anderen, geen gewone handeling is.

Als men een brief aan de toekomst zou schrijven over gebed, zou men dan eerst kijken of de lezer taal begrijpt, taal uit een verleden die hier nog de huidige tijd is, die over een moment een mogelijk toekomst beschrijft. Zou men als de taal begrepen wordt, uitleggen welk nut gebed heeft, of in het leven een gebed en de relatie met goden een gevoel van steun, rust, berusting kan geven. Dat men zelfs kan zeggen door mijn relatie met de goden krijg ik in gevoel een antwoord. Zorgen die weggenomen worden, zonder dat de gebeurtenis waar de zorg naar wijst weggenomen wordt. Dat men kan zeggen door gebed krijg ik een rijker leven. Of door gebed ken ik de toekomst, als deze brief gelezen wordt, en ze aanzet om zelf te zoeken naar een rijker leven.

Dat als men over gebed wil schrijven, men aan de toekomst vraagt, is de noodzaak van gebed aanwezig, ieder mens nog soms ongeluk kent, gezondheid nog een factor die zonder zekerheid soms pijn geeft.

Dat als men over gebed wil schrijven, men vraagt, als men in de toekomst als in de hemel op aarde leeft, en gebed zijn waarde niet in onderwerpen over ongeluk en pijn vindt.

Een brief over gebed zou men zelf ook een gebed kunnen noemen, als om de lezer te onderwijzen over een kant van het leven, iedereen hoort fluisteren, en zonder te weten hoe of waarom als een gekke eigenschap lijkt van een mens. Dat gebed als fluisterend alle onderwerpen als of het een grote rol vertegenwoordigt, zeg dat de goden, alle rollen kunnen aannemen, in het hindoeïsme, Krishna als herder en object van devotie, Christus en God als vader aannemen, maar ook verder kijken, en een relatie opgeven om een relatie via gebed met een van de goden te verkrijgen.

Een brief over gebed natuurlijk zelf een gebed is, het grote belang van religie aan te duiden, en het grote belang om het goddelijk plan te ondersteunen.

Men soms zegt, is het een groot wijsgeer, een heilige, een engel, of een directe incarnatie.
Men soms zegt, Gebeden uit het verre verleden verder gedragen worden, als met ongeziene hand.
Men soms zegt, De goden uit vroeger tijden, een adept uitkiezen en mooie woorden geven.
Men soms zegt, religies die overwonnen zijn, opeens een nieuwe loot krijgen, een grote boom.
Men soms zegt, boeken die roemloos ten onder gaan, en tijden later als een kruik met papier gevonden worden.

Een brief over gebed, men zegt dat de woorden voor de lezer betekenis hebben, maar ook als gebed betekenis voor de goden heeft. En geen enkele lezer het gevoel krijgt, bij mij kijken de goden mee naar deze brieven.

Een brief over gebed als een diamantje in de aarde begraven wordt, en over duizenden jaren, als een hieroglief ontcijferd wordt, en men alle godennamen vindt, die hebben bestaan.
Een godennaam die alle andere inhoudt, die alle andere namen beschrijft.
Moge die goden naam naar de Almacht verwijzen, als eenduidige kenmerk die in alle andere voorkomt.
De goden naam die naar de Almacht verwijst, als een pilaar de wet overal schraagt, maar ook overal mensen beloont en bestraft voor goede en slechte daden.
En sommigen de genade geven om mensen uit te tillen boven hun eigen leven, hun bestaan.

Een groet aan de lezer,

Brief 34

Geachte lezer,

In een verre toekomst, als wij allemaal veranderd zijn in magnetische lichamen, met een spanwijdte van tientallen miljoenen kilometers. In een verre toekomst als wij als de orion nevel en de nebulae in een multipluroforme aanzicht lijken die zijn basis heeft in meerdere honderden zonnen of solar orbs.

In een verre toekomst, als wij veranderd zijn door alle tijden met onbekende technologie, als een kindertekening waar de lijnen niet zwart zijn maar door onbeholpenheid overheen is getekend.

In een verre toekomst, noem het de mens in de virtuele wereld, waar het lichaam in een module ligt te wachten tot de dromer ontwaakt.

In een verre toekomst, noem het een module die de slaap over het individu legt, en de slaap verkwikt met honderden mooie inzichten vervat in een droom over een leven.

In een verre toekomst, wordt de ziel in een harde schijf opgeslagen, om bij ieder nieuwe agniet weer als een programma erop wordt gezet.

In een verre toekomst, een vaccin gezondheid als recht op geluk wordt gezien, en ziektes zeldzaam zijn. En

een vaccin alle mogelijke oorzaken van ongeluk kan wegnemen, nog voor die in het gevoel doordringt.

In een verre toekomst, vliegen wij ongezien rond, met een magnetische kracht die in de buurt van elektronica een kleine geluidsimpuls geeft.

In een verre toekomst, men heeft alles al een keer gezien, men heeft alles al een keer gedaan, Maar een kindervraag over een loterij, niet betekent dat het niet mogelijk is, maar dat er een reden is om er niet aan tegemoet te komen.

In een verre toekomst, in het universum kennen wij honderden miljoenen soorten, met enkele miljoenen intelligente soorten, en enkele honderden die op mensen lijken.

In een verre toekomst, in het universum, worden super nova's geboren, zwarte gaten trekken hun wormhole naar binnen, en zonnen met zonnige kenmerken geven enkele intelligente soorten een kans op leven.

In een verre toekomst, noem het taal, die verwijst naar een horizon die afhankelijk is van licht om zichtbaar te zijn, noem het vorm die verwijst naar een medium waar zelfs primitieve boeken door hun symboliek gewenst zijn om gelezen te worden. Noem het een wens om boven het aardse uit te stijgen, ook al is de samenleving al ver boven het aardse uit gestegen.

In een verre toekomst, geloven ze niet meer in onze religies, geloven ze niet meer in onze taal en onze wetenschap, als de aarde die plat is, en de weg het universum in geeft, men vraagt hoeveel verdiepingen de aarde kent.

In een verre toekomst, als de wereld niet als een span paarden door de zon wordt belicht, de wereld niet als een dimensie wordt gezien die onoverbrugbaar is, technologie niet ophoudt bij het onzichtbare of onbestaanbare.

In een verre toekomst, noem het een vraagteken die in energie, al het levende tot vragen noot. Die al het levende hun eigen bron laat kennen, Die al het levende op zoek naar hun eigen antwoord. Hun eigen leven laat kennen.

Een groet,

Brief 35

Geachte lezer,

Als iemand kan schrijven, kan hij potentieel die toekomst inlichten over zijn leven en zijn belangrijke interesses. Als iemand kan lezen, kan hij levens van anderen bestuderen op een veilige manier. Een boek over een belangrijke oorlog, kan je vernemen zonder zelf in de frontlinie te zitten.

Als iemand kan lezen, leer je door anderen de rijkdom van de taal kennen, en wat er in de werkelijkheid beschikbaar is. Als een groot boek die de hele wereld beschrijft, en je zelf kiest waar je begint. En van elk boek als een hoofdstuk verder reist. Als ware het een bron die zijn wijsheid schenkt.

Vele lezers hebben een genre om te lezen, zoals een blik op de toekomst, een blik op romantiek, een blik op wetenschap of een blik op symboliek vervat in de kunst, in de cultuur, in de traditie, of de religie.

Een genre die vele andere gneres inhoudt is de mens, die zelf zijn pen aanzet tot schrijven.

Een ideaal wordt tot een visie die vele lezers kan verwonderen.

Een ideaal is als een doel voor een schrijver, die niet alleen begint, maar ook voleindigt.

Een blik in het leven van de schrijver, mensen hebben allen hun belang erbij, de ene vraagt wat voor romantiek is er in het leven te vinden, de ander vraagt kan hij genieten van lekker eten, een derde vraagt kan hij in vrijheid zijn eigen geluk volgen, als een doel, een herinnering aan een vergeten tijd.

Een blik in het leven van de schrijver, de ene vraagt heeft hij in de jeugd op school gezeten, de ander vraagt kent hij een hobby waar je in verzinkt en door de tijd heen belang in vindt.

Een derde vraagt is hij wel eens bang voor de dood of voor het sterven, dat als het ware je leven geen tijd meer kent, en je gaat denken over wat laat ik anderen na, zullen ze voorzichtig zijn met mijn spullen.

Een blik op het leven van de schrijver, wie beslist over symboliek in de woning, die als het ware wacht tot de vergeten tijd, een stem voortbrengt. Een stem die herkent wat van belang is, van belang voor de schrijver.

Een blik in mijn leven is gebonden aan woorden en tekeningen. Woorden van verhalen en inzichten, waar ieder woord een veelvoud van woorden betekent, de schrijver in de woorden een uitgebreide levenservaring ziet, en de tekeningen de afbeeldingen zijn die vergeleken met een schilder van lang geleden, maar een eenvoud is in weergave.

Een blik in mijn leven, is de boodschap die men nalaat, tot een verre toekomst als een digitaal tijdslot, haar opent, en men niet alleen mijn wijsheid leest, maar ook hoe ik haar beleef. En men niet alleen mijn verhaal leest, maar ook mijn leven. Zoals ieder moment gedragen wordt, zowel pijn als geluk, zorgen en allerlei vraagstukken. De vraag over beleving ook afhankelijk is van religie, zoals en instrument van je idealen, zoals en instrument van een wijsgerige visie. En een instrument in samenleven met een religie.

Een groet aan de lezer,

Brief 36

Geachte lezer,

In de verre toekomst als woorden verstommen in een nieuwe mogelijke ijstijd. Als woorden verstommen als een voospelde eindtijd zijn inluiding geeft. Als woorden verstommen als ieder mens elkaar aankijkt, zal het komen. En tegenspoed de aarde hult in een diep leed.

In de verre toekomst als het leed voorbij is, men bij elkaar omt en zegt, Dit hebben wij overleefd. Wij mogen een nieuwe wereld beginnen. Ze zeggen een land een wereld evengoed karma heeft als een mens, en de goden als bij willekeur hun straffen toe bedelen.

In de verre toekomst zoals de romeinen op de grieken volgden, de de grieken na egypte, en egypte zijn grond heeft in de centrale werelddeel die nog niet verscheiden werd.

In de verre toekomst, als men zegt, wij hebben de menselijke zwakheid overwonnen, geen verderf, geen ziekte, geen oorlog, geen schending van het mensenrecht.

In de verre toekomst, als men zegt, ieder mens is waardevol, en het mogelijke wat mogelijk is om aan de samenleving toe te voegen, voor iedereen genoeg is. Men zegt, verdien jij niet genoeg en wil je een duur object, men zegt, hier wij helpen jou ermee.

In de verre toekomst, als woorden verstommen, telepathie, telekinese, of andere vormen van communicatie mogelijk zijn. Als woorden verstommen en taal zijn waarde verliest, misschien wel omdat wij een gevoel van eenheid hebben, van anderen onze naasten weten hoe ze voelen, hoe ze leven, wat hun problemen zijn en de waarde die zij hebben willen delen, als het ware zonder woorden.

In de verre toekomst, een verhaal die als een ketting, met parels de hele toekomst beschrijven vanuit de ogen van het nu. Misschien wel deze tijd beschrijven uit de ogen van de toekomst. In een verhaal die als een rozenkrans zicht geeft op de wereld, en de wereld van de auteur, die over religie schrijft.

In een verre toekomst, ze nu zeggen, hij is niet rijk, hij is niet hogeropgeleid, maar schrijft wel. Schrijft over religie en filosofie. Als een opleiding de bron verdiept maar ook versmalt, de bron zich toont met helder water. Men zegt het water uit deze bron is meer dan het water wat wij in flessen kopen.

In een verre toekomst, ze parels voor de zwijnen werpen, ze diamanten geen waarde toekennen, en de eenzame filosoof alle tekens op een rijtje zet, en zegt deze is lange tijd verborgen gebleven, maar heeft nu zijn waarde voor ons verkregen.

In een verre toekomst, men schrijft over het dagelijks leven, en vele boeken geven zicht op hoe wij leven, maar hoe wij denken, hoe wij ons voelen, welk besef van de levensvragen wij hebben, die staan boven het gewone.

Wij als in de toekomst levend, schenken een bron van hoge waarde, de gunst van inzicht, en de mogelijkheid om gezien te worden. De woorden die als een ketting van goud verborgen lag in de lade van een kleinkind, die de waarde van goud niet kende.

Als een ketting van goud gevonden wordt, zegt men blij te zijn, immers de waarde van een voorouder ermee ontdekt is, en in het licht gesteld de bewonderaar vindt.

Een groet aan de lezer,

Brief 37

Geachte lezer,

Een boek is slechts een telbaar aantal woorden en een beperkt inzicht in begrippen, thema's en werelden, Maar door een boek kan men tot besef komen. Dit leven van mij is niet het enige leven. Er leven miljoenen mensen om mij heen, en miljarden op deze planeet.

Een boek is slechts woord en letter, zin en verhaal, maar door de beschrijving leert men een hele wereld een hele tijd kennen. Zoals in de science fiction, men met werelden in contact komt, die wij mogelijk ooit kunnen bezoeken, of hopen dat zij bestaan.

Een boek over een paradijs ver weg, is meer dan een boek, wij krijgen een levensdoel, om een facet ervan te verwezenlijken. Zoals iedere wetenschapper zijn bron kent, en instrument is van zijn idealen.

Men de wetenschap splitst tussen hen die de droom beschrijven, en zij die alle instrumenten benutten om de droom in wetenschap om te zetten. Denk aan elektronica, en chemie, door de jarenlange studie leert men haar kennen. En de voortschrijdende tijd is een bewijs dat wetenschap een basis heeft die binnen de werkelijkheid ligt.

Een boek over magie, beschrijft een wetenschap, dat met dromenstof in de werkelijkheid een velerlei aan objecten wordt geschapen. Noem magie die de hoorn des overvloeds creert. De ene zegt er komt veel wijn uit die wij uitschenken, de ander zegt, ik wordt rijk en verkrijg een status om alles te genieten.

Een derde zegt, zolang het dromenstof, zal zij ooit vergaan. Immers een fundament is in de werkelijkheid onder eigen handen gemaakt.

Een boek over religie is geen magie, men vertrouwt op het inzicht der goden, die als rechtvaardig alle gebeden afwegen, en in hun wijsheid de devoot ervan doordringen.

De goden die net als vaders en moeders, kunnen zeggen dit gebed is niet goed, je wordt niet gelukkig erdoor, beter is dit of dat te wensen of te bidden. En de godheid die het karakter hervormt. Een karakter dat eerst genot vooropstelde, en leert om langdurend geluk te verkiezen. Zoals de regering in een land de staatsschuld eerst wil voldoen, om erna de burger het woord te geven.

Een boek over regeren, is meer dan een keuze tussen thema's onderwerpen of wensen, het is vooruitkijken naar een wereld die voor iedereen leefbaar blijft. Gunsten van gezondheid, voorspoed en langdurende vrede.

Een boek over een schrijver is meer dan de pen ter hand nemen, het is de pen, een boodschap schenken, die meer is dan een verhaal, een thema, het is een inblik in normen waarden, moraliteit en ethiek. Het is filosofie, en de steen der wijzen, het is religie en de bron van de eeuwige jeugd.

Een boek is meer dan een boek geschreven door een schrijver, het is een instrument van idealen, die vorm krijgen, en hopelijk velen in hun hart raken. Niet met vuur, of water, maar met een stuk inzicht en wijsheid. Zo kan een boek, een bladzijde een levensdoel geven, tientallen jaren van vruchtbaarheid.

Een groet aan de lezer,

Brief 38

Geachte lezer,

Ik wandelde over de aarde, en zag overal iedereen bezig met hun belang. De ene had een partner, kinderen en werkte om hen te onderhouden. Daarnaast woonde de eenzame wetenschapper die in de alchemie goud had gevonden, Een afstand verder woonde een alleenstaande vrouw die als verpleegkundige werkte.

Ik wandelde door de ruimte, ik zag velerlei soorten, ze leken allemaal op mensen, korter, langer, wit, donker, rood en wat maar mogelijk is. Ik vroeg hen of zij blauw bloed kenden, en ze zeiden, zoals het koningshuis van adel blauw bloed heeft, zo is er een koninklijk volk. En door blauw bloed kennen ze geen ziekte, geen ongeluk, en als het ware is iedereen met elkaar verbonden.

Ik wandelde door dimensies, en zag allerlei schimmenspellen, alsof een dimensie als een tuin voor hogere volkeren werd gebruikt als toneelstuk, waarbij de hoofdpersoon niet weet dat alles gefigureerd wordt.

Ik wandelde door de werkelijkheid, en hoe groter de afstand die ik aflegde, hoe afwijkender hun uiterlijk van het onze. Alsof het bijna onwerkelijk was, en hoe intelligentie toch in vorm gevangen is.

Dicht bij huis, sprak iedereen mijn geboorte taal, iets verder weg spraken ze mensen talen, en nog verder was hun taal niet te begrijpen. En heel ver weg, was hun taal niet te onderscheiden.

Ik wandelde overal, en begreep uiteindelijk dat je niet hoger hoeft te komen dan je zelf, dat je niet ergens anders hoeft te komen, en de plaats waar je bent, belangrijk is.

Ik wandelde overal, en hoefde niet meer iemand anders te zijn, ik hoefde niet meer bij mijzelf weg, en zag dat ik moest investeren in wie ik was, en niet om anders te zijn.

Ik wandelde overal, en zag dat mijn ziel, mijn deel is, en mijn ziel belangrijk is mijn leven, Ik wandelde overal, en zag dat mijn leven, mijn deel is, en dat zelfverwerkelijking mijn doel is.

Door alles te zien, overal te gaan, ik geen wens meer buiten mij zocht, maar slechts mijzelf, Waar je ook bent, en wie je ook bent, jezelf zijn altijd mogelijk is.

Met de gedachte dat de ziel een vonk van God, en god al het levende kent, van buiten en van binnen. Een gevoel dat eenheid met God via de ziel gaat.

Zo wandelde ik overal, om verbinding te krijgen met mijzelf, en daarna verbinding met de Schepper, die al het bestaande bij de geboorte een naam geeft.

Zo wandelde ik overal, om te zien dat alles en iedereen gelijkwaardig is, Mag streven naar een doel, belang mag hebben in zaken, en hun interesse leidend is om in het leven ervaring en kennis te verkrijgen.

Zo bereikt iedereen het levensdoel wat zij kiezen, en groeien, totdat het levensdoel eenduidig wordt en een doel blijvend is.

Zo vindt iedereen in het leven uit wat belangrijk is, voor hen, voor hun naasten of richting religie.

Een groet aan de lezer,

Brief 39

Geachte lezer,

Als een mens een brief zou nalaten die over een eeuw door iedereen gelezen zou worden, en in serieuze aangenomen, over welk onderwerp zou het gaan, welke boodschap zou de schrijver belangrijk vinden.

Als een mens een film zou nalaten, een lengte van een uur en de mogelijkheden die de fantasie zou toestaan, welke vorm zou die hebben, welk doel zou de schrijver hebben.

Als een mens een kunstvoorwerp zou mogen maken die over een eeuw als belangrijk wordt gezien, welke symboliek zou die dan hebben.

De sphinx als een leeuw met een mensenhoofd die misschien wel een vorm van bescherming biedt, of een vorm van genade, zoals elke religie zijn symbolen heeft.

Zou het een film zijn over religie of een biografie met de belangrijkste levenslessen, of een toonbeeld van het dagelijks leven, noem het de nachtwacht van een nieuwe Rembrandt.

Zou het een brief zijn om te waarschuwen, het leven serieus te nemen, je best te doen een goede positie te bereiken, of een aanduiding dat levensinzicht misschien wel het belangrijkste is in het leven.

Een brief die ik zou schrijven, een van de velen, immers taal met woorden maakt zonder betekenis geen onderscheid.

Een brief die ik zou schrijven is misschien wel een weg een pad naar een toekomst, men het voordeel vindt, men begrijpt dat er middelen zijn die geluk dichtbij kunnen brengen. Noem religie als een bron die blijft stromen.

Een brief die ik zou schrijven, als men van het pad afraakt, of kinderen andere dingen dan ouders willen bereiken. Een brief over een onderwerp als het leven, dat na de jeugd en de jong volwassenheid men ook opeens net als ouders is, en men de eigen kinderen waarschuwt met dezelfde kloof.

Als ouders in hun jeugd ook in het weekend feest hielden en alle antiques eromheen,

en als men later zelf kinderen heeft, waarschuwt, het leven meer is dan een feest en zonder school of educatie je geen goede positie behaalt.

Als een brief over de jeugd gaat, men graag de ziel beschermt, en alle moeilijkheden wil voorkomen, maar kinderen ook hun weg gaan, en soms buiten eigen schuld, of juist eigen keuze hun beslissingen nemen, en als een schip hun zeil zetten naar een verre plaats. Een plaats waar idolen het geluk aankondigen.

Als een brief over mijzelf gaat, zou ik zeggen afwijken mag, je mag je afzetten, maar breng geen onherstelbare schade toe, en zorg dat je ook los kan blijven van dingen die je minder slim maken, of problemen oplossen door ze niet aan te gaan.

Als een brief over religie gaat, zou ik dan schrijven over de goden, die allemaal hun genade geven, zou ik schrijven over gebed, als zelfs volwassenen in hun binnenste ze benaderen als een kind zijn vader.

Als een brief over religie gaat, zou ik dan schrijven over het aannemen van een roeping of levenstaak, om lange tijd een leidraad te hebben, een hobby om als kunst verzamelaar een unieke verzameling op te bouwen.

Als ik een brief zou schrijven zou ik dan zo in de toekomst men een rembrandt bijbel vindt, en zegt rembrandt heeft het geschreven. Zou ik dan zeggen, er is een bijbel maar door vele auteurs herschreven. Als een versie die soms vertaald wordt, soms hertaald wordt.

Als ik een brief zou schrijven, over het belangrijkste onderwerp, zou ik dan zoals in de mond van ouderen zeggen dat men allemaal mag ontdekken wat het leven waard is, waar je gelukkig van wordt.

Zou ik dan schrijven over jonge kinderen die in de klas, zonder voorwaarde alle lessen aannemen, en zelfs heel gehoorzaam beloven nooit kwaad te doen. Alsof ze niet weten dat het leven meer is dan bewustzijn.

Een groet aan de lezer,

Brief 40

Geachte lezer,

Een gunst van goden verdient men in het leven op een vooraf onbepaald moment, Alsof een onbekende voorbijganger met een vraag een test doet of men in het leven een hoger doel krijgt.

Een gunst van de goden, is als een teken van een heilige, noem het een heiligenbeeldje, een afbeelding van een engel die eenmaal in huis heel langzaam werkt aan een veranderd gemoed. Noem het de deugden van het hart.

Een gunst van de goden, is als het opofferen van tijd, middelen en eigen wensen om in zicht te komen bij een bron die van hogere waarde blijkt. Een bron die wijsheid schenkt, bescherming maar ook genade in zijn volheid.

Een gunst van de goden, noem het een gebed van genade en bescherming, zo beloven alle religies hun eigen straling. De bescherming men veiligheid biedt, bescherming tegen verleidingen of zonde. De genade meer inhoudt dan alleen werk, meer dan alleen leven, ook een toegang tot het beloofde hemelparadijs. Waar men na een levenstaak mag verblijven.

Een gunst van de goden, noem het een beeldhouwerk die door de beeldhouwer langzaam tot een masterpiece wordt gemaakt, waar vele bewonderaars in de plaats van samenkomst over oordelen.

Soms is een gunst van de goden, om iemand boven het leven uit te tillen, om een grote taak te verrichten, en men boven het eigen leven het gevoel niet meer als ijkpunt heeft.

Soms is een gunst van de goden verdient, met de genade van een parakleet, die meer dan alleen een gebedsdoel geeft. Een parakleet die als herder, de adept ieder moment van wil en leven voorziet.

Soms is een gunst van de goden, een vraag, hoe kom ik de dag door, en het opgeven maar toch gedragen worden, een gedragen worden van een godheid, die wel het leven overziet, vooraf berekend heeft, Maar ook het grote schema handhaaft, van mens, van wereld, van het bestaan, van verleden en toekomst.

Een gunst van de goden, schenkt ook gemoedsrust, waar anderen hun heil zoeken in middelen, ook drank en sigaretten, geeft de godheid een gevoel van tevredenheid, ook al woedden de stormen om de bomen heen, en zegt men buigen is beter dan barsten. Ook al hebben de goden de boom in een mooie tuin gezet.

Een gunst van de goden, is door een genade van een religie aan te nemen, ook al heeft iedere plaats op aarde een eigen naam. Een eigen naam voor god.

Een gunst van de goden, Stelt de heilige in een hoog vertrek, en geeft een goed geschudde maat.

Een groet aan de Lezer,

Brief 41

Geachte lezer,

Werken voor een godheid kan op vele niveau's noem de dominee en priester, noem de verpleegkundige, noem de schrijver van gedichten.

Werken voor een godheid kan op vele niveaus noem de huismoeder die het eten op tafel zet, noem de boer die graan en groente voor de samenleving laat groeien.

Werken voor een godheid kan ook als schrijver, waar de ene verre reizen maakt om het geluk of de wijsheid te zoeken, heeft de schrijver zijn pen, die wondere verhalen het levenslicht schenkt.

Werken voor een godheid, kan ook als een schilder die, ook al zijn de vergezichten en de volks situaties normaal, ze in de verre toekomst verwondering krijgen.

Werken voor een godheid schenkt ook beloning, denk aan de heiligen die met bovenaardse kalmte hun lot afwachten, als het laatste oordeel.

Werken voor een godheid schenkt ook beloning, denk aan de dominee die vrouw en kinderen onderhoudt, en hun liefde deelt in het leven.

Werken voor een godheid schenk ook beloning, denk aan de schilder die honderden jaren beroemd blijft, en zijn werken vele bezoekers het leven van toen laten zien.

Werken voor een godheid schenkt na het leven een hemel-toegangsbewijs, die als zonder controle de persoon doorlaat. Als een beloning voor hard werk, voor inzet, en opoffering van tijd en middelen.

Werken voor een godheid, is als het verkrijgen van bijzondere gebeden, die voor anderen onbereikbaar zijn, een vorm van genade vragen, die in bijbels opzicht bij kinderen van God als ware in de mond en de slaap gegeven wordt.

Werken voor een godheid, er zijn vele namen, die bij alle volgelingen gevoelens oproepen, om ervoor te werken, om eruit te putten, de genade voor geluk een plaats geeft.

Werken voor een godheid, een keuze die in het leven soms voorkomt, en een beter lot schenkt dan puur voor eigenbelang een hoge positie nastreven.

Werken voor een godheid, soms een dieper inzicht geeft in het leven van anderen, zoals geluk bij velen een andere betekenis heeft.

Een beloning van geluk, meer is dan geld, roem, of andere dure zaken, en zowel dieet, als dagelijks leven, en kunst zowel cultuur er onderdeel van zijn.

Een beloning van geluk, een mate van plicht inhoudt, en een mate van het leiden van het lot, als een vaste rots die in ieder weer blijft staan.

Een beloning van geluk zijn het zonder voorwaarden voorzien een goed lot, na het leven een beter lot geeft. Als zijnde een opoffering voor de toekomst. Zoals men ook kinderen het beste gunt.

Een leven in dienst van een religie, met vele paden het doel bereikt, en op velerlei manieren een bijdrage geeft aan wereld en leven.

Een leven in dienst van een religie, vele gebeden op het pad van gebed geeft, waar anderen voorbijlopen de adept een gouden schat vindt, niet altijd in fysieke zin, maar wel spiritueel.

En men zegt, wat men in of door gebed verkrijgt mag men meenemen naar de volgende wereld, als een eeuwige beloning die pas na het leven zichtbaar wordt.

Een groet aan de lezer,

Brief 42

Geachte lezer,

In de bijbel staat dat wat op aarde gebonden is ook in de hemel gebonden is,
Zo zoeken alle gelovigen naar het heil dat beloofd is, maar ook eigen inzet vereist.

In de bijbel staat dat men leven en bestaan kan opofferen voor het geloof en men er in de hemel het duizendvoudige voor terugkrijgt.

Soms denkt men, als ik op het laatste moment in leven tot inkeer kom, dan wordt ik gelijkwaardig aangenomen. Maar het is een feit dat als men op aarde een goed leven achterlaat, met hoge waarde voor de samenleving, men deelt in de titel der heiligen. Immers door in het licht te lopen men ook voor anderen een lichtje is.

In de bijbel staat dat de parakleet berekend wat hij met de gelovige kan die tot inkeer is gekomen, en daarmee eigenlijk ook hun hartsverlangen wekt voor de roeping die hij geeft. Zo is de ene een schrijver, de andere een soldaat, of een ander thema.

Zo is de bijbel de bron van het christendom, en heeft het hindoeïsme ook een reeks aan heilige boeken. Die zowel het doel beschrijven, een worden met God of Brahman zoals het in sanskriet heet. En het doel dat men eigen wil en wens overwint door een godheid na te volgen.

Zo staan in de boeken van het hindoesime ook een soort gebeden in een heilige taal, die de volgelingen zowel bescherming als genade geeft. Die voor velen de reden zijn om eruit te putten.

Andere religies die bestaan, zowel op aarde als van verder af schenken in hun taal, met hun symbolen hun genade. Deze andere religies, kan men alleen aannemen door iemand die de genade al bezit. Zoals men in de kerk, de genade van dominees en priesters krijgt, en men vaak tot inkeer komt door een bericht van een geliefde of iemand anders.

Andere religies die in hun taal ook een vorm van een almacht, een hoge bron of een algemene genade beschrijven, men vaak in gedrag gericht wordt op een levenstaak en minder op genot of wensvervulling.

Andere religies die op aarde soms hun woonstede zoeken, vaak de regels volgen zoals bijna iedere natie een grondwet kent. En de lijnen op aarde veelal een schema zijn van hiërarchie met een gespreide verantwoordelijkheid.

Zo op aarde iedereen de genade mag aannemen, ieder land een eigen bron of variant kent, en men vaak aansluit om het leven een hogere bedoeling te geven. Men vaak of iets mist, of iets meer wil.

Een brief over religie, met de bijbel en andere heilige boeken, vaak over ervaring gaat van iemand die al die keuze heeft benut. Een keuze om te zoeken naar een levensvervulling bij een hogere bron, die ook met hogere intelligentie beslist over lot en leven.

Een brief over de bijbel gaat die de discipelen uit de mond van de verlosser hebben gehoord en opgetekend naar de waarde die zij erin vonden. De waarde van een nieuw leven, waar de waarde erin wordt gelegd door een hogere macht.

Een groet aan de lezer,

Brief 43,

Geachte lezer,

Zoals een boek door de veelheid aan letters een bedoeling krijgt, maar de letter niet op zich de betekenis draagt, een boodschap onderdeel is van een kennis-systeem, en een kennis-systeem onderdeel is van de kenbare werkelijkheid.

Zoals een boodschap een bedoeling heeft, de lezer informeren, maar ook een richting geven aan een debat. Zoals de politiek zich laat leiden door de veelheid van meningen die bij elkaar komen in een grote zaal.

Zoals een boodschap een richting geeft en een reisbeschrijving is van een nieuwe betekenis. Een betekenisveld van een reeks begrippen, die als concepten een nieuwe kleur geven aan een schilderij die door de werking van het daglicht zijn inhoud kwijtraakt.

Zoals een boodschap, de waarde krijgt die lezers erin vinden, die soms zelfs na lange tijd opnieuw van betekenis wordt. Noem de boodschap een samenkomst van verscheidene filosofische en religieuze meningen. Zo is de heilige boodschap in iedere taal te vinden. Als men op een plein vraagt wie kent een heilig of wijs boek, men allemaal een titel kan noemen. Maar als men vraagt wie weet hoe je totaal gelukkig kan worden, zegt men nog leed te kennen, en te wachten op die methode.

Een methode die namen heeft als de kennis van gelukzaligheid, het paradijs, de steen der wijzen, het levenselixer, de bron van de eeuwige jeugd. Zo kent de mens vele namen voor een mythische ervaring.

Een ervaring die raakt aan een onmogelijkheid, die raakt aan een toestand die geen woorden kan bevatten,

maar zoals wij 's nachts de maan zien, kunnen wij ernaar wijzen.

Een boodschap die meer is dan woord en beeld, en als de steen der wijzen gevonden en begrepen wordt, men opeens zelf anderen wijst naar een kompas die niet het noorden aanwijst, maar het mythische koninkrijk. Zoals in de bijbel het koninkrijk gods, zoals de boeddhistische Shangri La, en zoals het paradijs in de eerste paragraaf van de bijbel woont.

Een boodschap is als een schilderij van Rembrandt, als een tekening of een ets van een mogelijkheid, die alleen door de ingewijden als echt wordt ervaren. Waarbij de inwijding als het ware zich voltrekt op onnavolgbare wijze, op een tijd die niemand voorspelt. Maar waarvan gezegd wordt, Als je er serieus naar zoekt, zou je het kunnen vinden.

Een boodschap is meer dan een beeltenis van een mens die een doel vindt, het is een beschrijving van wat belangrijk is. In de ogen van de schrijver, als belangrijk voor de wereld.

Een boodschap is meer dan een betekenis, omdat de ervaring door woorden gegrond als het ware een droom oproepen, een droom over ver verleden, verre toekomst, ver weg, of ver weg op andere wijze. Een boodschap die de taal in alle kleuren gebruikt, om een gevoel of een betekenis over te brengen.

Een boodschap die zijn woorden zoekt, een beeltenis tekent, een betekenis beschrijft, Maar uiteindelijk op papier achterblijft.

Een groet aan de lezer,

Brief 44

Geachte lezer,

Zoals een symbolische betekenis wordt beschreven door woorden te gebruiken die in iedere taal een andere uitdrukking geven. Zoals Christus hier op aarde de Herder en de Verlosser wordt genoemd. En de Vader zijn naam krijgt door de relatie met zijn Zoon.

Zoals een symbolische betekenis zo bedenk ik, Christus en God als een koningshuis zou beschrijven, en zij die zich aan de koning overgeven een goed leven krijgen.

Zoals de religies op aarde woorden vinden voor een boodschap die door de enkele parakleten is beschreven, en de volksreligie, buiten het schrift om de boodschap duizenden jaren behouden.

Sommige religies hun teksten duizenden jaren via gesproken woord hebben doorgezet, en andere religieuze leiders de boeken laten herschikken en betekenissen naar voren halen.

Zo is ook in het oude testament als men over Abraham spreekt, en Isaac zijn zoon, het offer dat Abraham wilde vervullen. Men een symboliek erin kan duiden, die als een verborgen betekenis, zo denk ik, voor esoterische ingewijden als wijsheid bekend stond.

Noem het mysterieschrift die de betekenis openbaart van een taalkundige historische beschrijving. Een beschrijving van een geloofsinzicht, die schrijvers belangrijk vinden, en zo verwoorden dat zij als het ware voor eeuwig bestaan. Noem de nakomelingen die zo talrijk waren als de sterren aan de hemel.

De boodschapper die als het ware, een veelheid aan boeken kan schrijven, zoals Christus in zijn tijd, de velen onderwees, niet door schrift maar door zijn vertellingen. Die de kenmerk had van de wijsheid van God de Vader.

De boodschapper, die eigen leven verlaat, misschien zich een relatie ontzegt, misschien geen carrière maakt, misschien geen hoge of dure opleiding, maar wacht op het teken van de Heer. Zich overgeeft en een ander leven gaat leiden. Waarvan niet gezegd kan worden, hij doet zo op deze manier, of hij kleedt zich op die manier. Of wij kunnen hem verplichten tot dit.

Een instrument van God, eigen wil inruilt voor een inblazing van Goddelijke wil, ook al is het in de beleving van de devoot anders dan voor hen erbuiten. Immers in de wereld draagt men verantwoordelijkheid, men zich volgens regel en norm moet gedragen. En een reden als de Heer wil dit, men niet ontslaat van alle bestaande vormen van communicatie.

Een instrument voor God of voor andere goden een middel om ook een samenleving een nieuwe impuls te geven. Noem het een hoger plan in de wereld brengen, ook al is het in woord een overdracht van inzicht of wijsheid.

Een groet aan de lezer,

Brief 45

Geachte lezer,

Een taal bestaat uit woorden, een verhaal heeft een betekenis, en een betekenis ligt in de ervaring. Een brief kan begrepen worden door hen die contact maken met de bron. Zoals een schilder een kijk en inzicht geeft in het leven van toen.

Een schilderij, kan soms in de tijd van schilderen een eenvoudige schilderwijze hebben, die door velen wordt afgewezen, maar enkele honderden jaren later, als ze een ander oordeel hebben, kan het zo maar een beroemdheid worden,

Zo kan een schilder bij leven, geen erkenning of roem verwerven, maar zou de schilder door zijn werk naar de hemel gaan, na het leven. Zou de schilder kunnen volgen welke waarde het heeft.

Een schilder is een voorbeeld dat in het zichtbare ligt, en een schilder lang geleden, mooier schildert dan een fotograaf die maandenlang wacht op een bijzondere vergezicht.

Zo kan ook een schrijver hele dure woorden gebruiken, diepe betekenissen leggen, in een boek, en een brief, en dan woorden blijven wachten op een toekomst die zo hoopt de schrijver ooit zal komen. Een boek die voor velen gelezen mogen en kunnen worden, maar toch de vergetelheid raakt.

Een brief is een voorbeeld van een edelsteen dat verborgen in de tijd ligt te wachten op een toekomst die ooit kan komen. Een brief is als een aanwijzer naar een reeks van boeken die natuurlijk, meer waarde krijgt, als er meer oog voor komt.

Zo kan een brief en een boek, voor lezers een houvast zijn, zoals de vrouw die iedere dag een gedichtenboek leest, om voeding en energie te verkrijgen. Zoals de man die een kunstverzamelaar is, en iedere dag naar de kunst kijkt, en iedere dag weer in verwondering is.

Een brief over het leven, altijd een leven van een persoon als oogpunt heeft, immers en kijkt niet door de ogen van anderen, ook al is het een zinnebeeld om als het ware een ander standpunt te beschrijven.

Een brief die in de tijd ligt te wachten, op een openbaring die het zijn waarde geeft. Een waarde die in de tijd ligt, tot zij zelf kiest haar te openbaren. Als een persoon die na zijn leven in de hemel alle mensen aanziet die hopen de genade uit de hemel te krijgen. Als stelregel dat de hemel alleen met werk of voorwaarden te verkrijgen is. De belofte van een parakleet, het leven van plicht, en de gebeden die

dagelijks opstijgen tot de goden.

Zo zijn er vele hemelen, de ene spreekt de taal van deze tijd, een andere spreekt de tijd van enkele honderden jaren geleden. Zo heeft iedere hemel een plaats in de tijd waar haar gunstelingen leefden.

Zo zijn er vele hemelen, als ieder door een religie wordt beloofd, maar ook voorwaarden stelt. Zo is de griekse hemel alleen te verkrijgen als men griekse beelden heeft, Zo is de christelijke hemel alleen te krijgen als men gedoopt wordt, zo heeft iedere hemel een taal en een voorwaarde.

Een brief uit de hemel vaak een sluier heeft van een gewone taal, die als het ware verschuilt in woorden van zwarte inkt met een betekenis van zilver.

Een betekenis van zilver die door woorden uit een zilveren hart komt. Immers goud heeft geen woorden nodig, en een religie van goud, het gehele leven zuiver behoort te hebben. En men goud niet op aarde vindt.

Een brief met een zilveren bron,
Een groet aan de lezer,

Brief 46

Geachte lezer,

Zo las ik onlangs in een vedisch boek, dat overgave aan Govinda een van de wijsgerige raadgevingen is om in het leven een hoger doel te krijgen, en misschien wel de goddelijke bijstand om in het leven momenten van geluk te kennen.

Zo las ik een ander vedisch boek, die mij deed inzien dat een religieus doel, op ieder moment te kiezen is, en dat het niveau soms hoog is, soms laag, maar als men zelf de keuze maakt, zoals ze zeggen het doel de middelen dient.

Een religieus doel is meer dan eigen leven wijden aan een ideaal of een doel, het is leven in het teken van een verbinding met een goddelijke macht.

Een religieus doel is als het aanmelden bij een bergbeklimming waar locale mensen de lasten dragen, en de bergbeklimmer op de top, voor zijn wereld de prijs verdient.

Een bergbeklimmer die een religieus doel behaalt, die op de top het vergezicht geniet. En als een schilderij op het netvlies mee neemt naar beneden. Waar men het doel niet kwijt is, men de ervaring niet verliest, als het ware een doel dat behaald is, en zijn gunst blijvend schenkt. Moge zo'n bergbeklimmer zijn ervaring delen met allen die de wens hebben de top te behalen. Ook al is het een vertelling.

Een religieus doel is als het leren zwemmen en duiken naar een grote parel. Waarvan men weet dat de oester die met dagelijkse lasten heeft verdient.

Een religieus doel is als het kopen van een duur bedrijf, en hopen dat de winst zo groot is dat het leven erna, alleen nog maar een keuze is in welk paradijs men gaat wonen.

Een religieus doel, schenkt zijn wijsheden en inzichten, eigenlijk zoals ze zeggen door de aandacht die men schenkt. Is het studeren van wijze en heilige boeken, is het een reeks aan goede daden aan een gouden ketting rijgen. Is het verhalen over de eigen mening.

Een religieus doel, men zegt, als je het behaalt hebt, moet je terugkomen, maar sommigen zeggen,

als je het behaalt hebt, moet je er blijven omdat de genade daar zorgt dat alles in het licht komt te staan.

Waarbij de woorden die je kiest, de keuzes die je maakt, het leven dat zich vervult, als een soort maatgeving in relatie tot de omgeving zijn waarde krijgt. Anderen zien niet de bergtop die in je ogen woont, zien niet de blauw lucht die in je hart woont. Zien niet de jaren van moeite.

Ze zien wel de woorden die je zegt, de inzichten die je verbeeldt, de essentie van het leven, zoals die in hun hart binnendringt. Als een wereldreis, waar ieder van droomt. En zoals ze zeggen sommige reizen naar dit land, anderen naar dat land. Als het bewijs dat een wereldreis meer is dan een verhaal, meer is dan een ervaring.

Een religieus doel is meer dan woorden vinden voor een inzicht,
Het is op zichzelf een wereldreis, waar men het doel voor ogen houdt,
en als men van de andere zijde van de wereld thuiskomt, men reikhalzend vraagt
naar hoe alle plaatsen eruitzien, hoe mensen er leven,
maar ook welke taal men spreekt.

Een groet aan de lezer,

Brief 47

Geachte lezer,

In de jeugd zegt men, dat eerbied aan ouders, gelijk staat aan eerbied voor de Schepper, waarbij de jeugd eindigt als men een relatie krijgt, of kiest voor een vriendschap.

In het volwassen leven, kan men niet meer in vrijheid alle problemen, vragen en gevoelens neerleggen bij ouders, en een partner is gelijk waardig zonder een functie om opvoedingstaken te vervullen.

Als men kiest voor een volwassen leven, in devotie tot de Schepper, dan schenkt de Schepper allerlei kansen, mogelijkheden en maatschappelijke structuren. Die in bijna iedere religie vorm heeft binnen de samenleving.

Is men een monnik, kan men door God geroepen worden om een functie binnen de samenleving te vervullen, maar ook om apart gezet te worden, met een speciaal doel. Een doel dat bij een hoge beschaving in het woord is, en de betekenis erin gelegd wordt zonder beperkingen zoals het woord in nieuwe tijden nieuwe betekenissen erbij krijgt.

Zo als men in de jeugd al kiest om later het pad van de adept, wijsgeer of religieus te gaan, men vergezichten van wijsheid kan zien. Die voor de mens met vriendschap ongezien blijven. Waarbij men ook kan zeggen, ieder zijn doel vindt, en men vaak na het leven terugkijkt en zegt. Ik heb gevonden wat ik zocht, ik kan een nieuw doel kiezen.

Men in sommige religies belooft, als het volgen van wensen niet meer het geluk schenkt dat erin gezocht werd, men gaat zoeken naar een geloofssysteem, een levenswijze, of een verbinding die wel voldoening schenkt. Ook tegen alle events in.

Zo zeggen ze, als je kan praten, kan je bidden. Als je rijk bent, hebben gebeden niet minder of meer zeggingskracht. En als je in een vluchtelingenkamp woont, wie zegt of gebeden wel of niet verhoord worden.

Een boodschap van een wijsgeer altijd in het interessedomein ligt, en vaak een inzicht die zijn bedoeling zal krijgen. Maar ze toch zeggen het is nooit meteen, en soms moet iets eerst uit het zicht verdwijnen voordat het ontdekt wordt en een kans krijgt.

Men soms zegt, de werkelijkheid is onvoorspelbaar, en grillig, een boodschap soms een tijd een mindere waarde heeft, en soms lijkt te verdwijnen in ruzie. En het zaadje in de grond sterft.

Wie praat dan over de bedoeling,

Een groet aan de lezer,

Brief 48

Geachte lezer,

Een gedachte-experiment. Een lezer of schrijver die gewend is alle beslissingen, ethisch te doordenken, te doorgronden. Een gedachte-experiment als een goed mens, die alles goed doet in een andere situatie geplaatst wordt. Noem het de modale werker die in armoede wordt gehuld, Noem het de welgestelde die in een plaats van oorlog wordt geplaatst.

Noem de schrijver van boeken die een wijsgerig inzicht tonen, Noem de schrijver die met een jobstijding zijn leven verliest. Geen geld, Geen huis, Geen eigen leven. Noem de schrijver die gewoon is om deugden te duiden. Die wijsheid kan beoordelen in iedere plaats.

Zeg dat deze schrijver zijn inkomen verliest, zijn huis niet meer kan huren, en afhankelijk wordt. Zal deze schrijver of wijsgeer dan vervallen tot wat vele armoedigen raakt. Noem de man die zonder inkomen zijn kinderen moet onderhouden die tot misdrijf wordt gebracht.

Noem de man, die anderen minacht als ze met vieze kleding over straat lopen, en deze man nu zelf in afvalbakken een klein stukje brood zoekt.

Noem de directeur die zijn bedrijf moet verkopen, en in een armoedig land, gelijk wordt aan alle anderen, die op straat bij auto's aankloppen voor een zakcentje.

Een gedacht experiment, een jobstijding. Wie zegt dat ieder mens, in moeilijke omstandigheden vervalt tot dit gedrag. Een rijke die bedelt voor een nacht in een sociaal pension. Een wijsgeer die zijn deugd moet verlaten om te kunnen leven. Een man met lieve kinderen die steelt en in de maffia verdwijnt.

Noem zo'n gedachte experiment een jobstijding of een karmaperiode van leed. Denk nu dat een wijsgeer, die boeken schreef, zelfs over wet en regel, normen en waarden, over deugd en onbevangingheid. En wordt beschuldigd van een misdrijf, en als een zondaar door de wet wordt onderzocht. Een misdadiger die eigenlijk heel wijs was.

Noem nu de wet als een instituut die zegt dat zij die schuldig zijn worden veroordeelt, en dat zij die geen schuld hebben worden vrijgesproken. Wie zegt dat de wet soms kan falen, of het oordeel vooropgezet is.

Als de wet zelf schuldig zou zijn, aan een oordeel zonder grond, wie kan haar dan bijstellen. Wie kan een wet beoordelen als zij voor iedereen geldt.

Een wettelijk onderzoek die zou falen, zou de wet zelf een wet hebben, noem de grondwet, die zegt dat mensen een menswaardige behandeling krijgen. Zeg dat de grondwet in alle gevallen

zowel binnen als buiten de wet geldig is. Noem het onderzoek naar misdrijven, die zelf een wet volgen, Of een protocol. Immers neem nu aan dat een mens een medicijn heeft gekregen, die transparant wordt. En in een onderzoek wordt gebracht om onechte getuigeverklaring te geven. Als een soort klein kind, die misleidt de woorden van anderen verhaalde

De persoon die onderzocht wordt, en dingen toegeeft die nooit gebeurd zijn, maar door een medicijn in een dubbele situatie staat. Als het protocol het onderzoek borgt maar faalt, een persoon die niets misdaan heeft tot zonde brengt. Een onderzoek waar middelen worden gebruikt die schuld zonder echtheid toont.

Als een wijsgeer die door de wet wordt beoordeeld, de gemeenschap kwaad spreekt over feiten die theoretisch gezien kwalijk zijn. Als een wijsgeer die met een eerlijkheden serum misdrijven bekend die met een ander serum zijn ingebracht. Met een film, met een opdracht, met een soort hypnose als je het vergelijkt.

Als de wet zelf geen wet kent, een onderzoek geen gulden regels heeft, een oordeel van boven de wet geen protocol kent. Hoe kan de wet zichzelf beschermen. Tegen een jobstijding die wijsheid onderschoffelt, en een wijsgeer veroordeelt tot de armoede. Woorden verdwijnen als gehuurde ruimte zijn inhoud verliest. Wijsheid verdwijnt als de wijsgeer geen woorden meer mag schrijven. Een oordeel over normen en waarden die zelf door de norm wordt veroordeeld. Een oordeel over een wijsgerige bron, die tot armoede vervalt en andere bronnen aan moet boren.

Wie zegt dat de ondoorgrondelijkheid van de werkelijkheid of zijn aansturende goden voorzien in het leven,

Een groet aan de lezer,

Brief 49

Geachte lezer,

Stel dat een mens een grote schatkist vindt, vol goud, edelstenen en bijzondere artfcaten. Stel dat een mens de keuze heeft, verkopen of behouden. Met als gevolg dat men ze of kwijtraakt of iedere dag in verwondering ernaar kan kijken.

Een grote schatkist, die als je dichtbij komt, een gevoel geeft, dat leven als een beloning gaat lijken. Een grote schatkist, puur goud waar je als je ernaar kijkt een gevoel geeft, aan de ene kant dat het een zeldzame vondst is, die je zelf bewondert.

Stel dat goud bestaat uit woorden en dat alleen een goede lezer ziet dat het goud is. Stel dat goud en edelstenen een reeks woorden zijn, die niet afhankelijk is van het medium waarmee of waarop het gemaakt is.

Stel dat goud van woorden, een veelheid aan exemplaren krijgt, juist door de lezer, die in een berg staal een berg goud ontwaart.

Stel dat goud van woorden, zo bijzonder wordt gezien, dat zij op een goudweegschaal, het publiek bereikt. Zoals in vroeger tijden, de mysterieschriften werden bewaard en de uitverkorenen of zij die gekozen werden haar mochten bewonderen.

Stel deze schat van goud, misschien een hart van goud als oorsprong heeft, men zegt zilver wordt gevonden door hen die alle boeken doorgronden, heilige boeken en geschriften contempleren, om er een eenduidige inzicht in te verkrijgen.

Stel dat een schat van zilver, het vangen bijzondere woorden is, waar ieder boek, teruggebracht tot een bladzijde aan zilver, en bij de veelheid aan studie haar bron openbaart. Misschien een hart van zilver schenkt waarmee de leraar zijn volgelingen verblijdt en onderwijst.

Stel dat een hart van zilver, het contempleren van allerlei inzichten, en allerlei argumenten die in het debat van filosofie een mooie bijzondere visie vormt.

Stel dat zilver, als de schatkist vol raakt, verhandeld wordt voor een hart van goud, een stille bron die de hoogste bron gevonden heeft. Een bron die als goud, zonder woorden ieder moment zijn verwezenlijking draagt.

Een bron die als goud, zonder woorden, in stilte, ieder moment een bron geeft. Een bron in het hart, die altijd gericht op verwerkelijking van het ene religieuze doel.

Een bron die daden verwezenlijkt, in compassie en goeddadigheid,
Een bron die gebeden verwezenlijkt, misschien ieder moment godennaam op lippen woont
Een bron die eenheid, ieder moment het zijne, alles verdragen om karma af te lossen.

Een hart van goud, vindt ieder moment de juiste houding, maar leert nog iedere dag over wijsheid, als boeken zonder volgorde gelezen worden, als inzichten als geschenken komen, het ene missende schakel en element.

Een hart van goud, die verdiept in stille contemplatie, noem het meditatie, noem het gebed, zonder woorden alsof je in de ogen kijkt, van een geliefde, die je eigenlijk nooit ontmoet, maar wel de kans geeft, om in contemplatie, of noem het heilige communie iedere avond een plicht geeft.

Een hart van goud, die verplichting zoals een koning die zijn vermogen weggeeft aan armoedige landen,
Een hart van goud, die een verplichting zelf kiest en zichzelf oplegt, ten einde een onzichtbaar doel te bereiken. Van een doel naar een beginsel, noem het de werkelijkheid.

Een hart van goud, is om over te zwijgen, tot zij zichzelf kenbaar maakt. Met gebeden, daden, en gewaarzijn. Zelfs ooit gezegd, alles is bewustzijn. Is het universum vol van bewustzijn, is mijn leven ieder moment bewustzijn, is de Schepper vol van bewustzijn.

Een hart van goud, men smeedt het als het heet is, en de smeltkroes verwijdert alle onreinigheid, men soms de wil van de Schepper volgt, maar zonder zichtbaar doel, het gevoel overstijgt. Als het varen naar onbekend gebied, zonder geliefden, een schip met een jaar aan proviand.

Een groet aan de lezer,

Brief 50

Geachte lezer,

Het gebed van sereniteit, prayer of serenity is een houding om in het leven een uitgangspunt te hebben. Een gebed dat op glas natuurlijk transparant is. Zo is een gouden hart in het leven als een hart van een leeuw. Een leeuwenhart die als van goud zijn waarde legt in ieder woord. Zijn waarde legt in iedere handeling. Soms zegt men een bron is gebonden aan een houding. Maar een leeuwen hart of een gouden hart kent een bron die zonder woorden toch woorden scheidt.

Een gouden leeuw, is een kunststuk die zou zij echt zijn een grote kostprijs heeft, maar als kunst symbool van eenvoudig materiaal maar goedkoop is. Maar als zij symbool staat voor een gouden hart is het een verwijzing naar een symbool dat bijna onschatbaar waardevol is.

Immers een gouden hart is gebaseerd op de grondhouding. Noem de christelijke deugden, die als je ze nastreeft een hart van zilver geven. En als je de deugd internaliseert noem het zelf-realisatie, een gouden hart wordt.

Een gouden leeuw kan natuurlijk verwijzen naar een gouden hart maar ook verwijzen naar de koning der dieren. Waarbij ze als het ware boven het dierenrijk staan. Ze leven misschien in de woestijn, voeden zich met wat er om hen heen loopt, maar als symbool zijn ze als woord in de mond der mensen.

Noem dus de gelijkenis van de gouden leeuw, of het gouden hart. Zo kunnen ze zeggen, een koninkrijk kent een koning die als het ware de deugd in het land bewaart. Maar een koning zonder land is er niet.

Zo kan men ook zeggen als een koning in zijn koninkrijk wetten en regels volgt van een wijsgeer, men kan zeggen die wijsgeer is zelf in zijn boeken een koning. Immers koningen hebben regels als hun grond, en als ze worden aangenomen is het dat de wijsgeer een soort schrijverskoning is die inspiratie is voor vele generaties.

Een gouden leeuw, als leeuwen konden praten. Zouden ze menselijk zijn, zouden ze de koning der dieren zijn. Als in een brief kan men praten over allerlei ervaringen en als het ware een diepere betekenis leggen in een boodschap, ook al is die er niet.

Zo is een gouden leeuw een klein beeldje die goedkoop was, Zo is een gouden hart een beschrijving van een ideaal, en is de schrijverkoning een interpretatie van een begrip. Dat zij die wetten schrijven, zelf als het ware een koning zijn, ook al zonder koninkrijk, ook al zonder macht of bevestiging.

Zo kan een gouden hart, die woord na woord voortbrengt als het ware een zwaan die door schoonheid verstuelt doet staan. Een zwaan die men naar een vijver brengt waar koningen en koninkrijken zich erover verblijden.

Zo kan een gouden hart, die als het ware een zilver duif is, een schoonheid zijn die via het woord de vrede probeert te vergroten. Immers als licht zelfkennis is, men door licht aan te doen, iedereen zonder ongelukken kan brengen. Zo is in het licht iedereen als zeker van behoud.

Zo kan een gouden hart, verbonden zijn aan het Heilig hart, ook al heeft die parakleet vele namen, die allen de genade toe bedelen die zij van waarde vinden. Zo kan een Heilig hart, iedere dag de maat geven, niet alleen van brood maar ook van werk. En zijn woorden als uit het Heilig Hart als goud van kleur en van de Koning die overal boven staat. Ze de parakleet ook koning noemen, ook al heeft hij geen gouden kroon, maar een gouden hart.

Brief 51

Geachte lezer,

Een boek over een willekeurig onderwerp is bij ieder thema bij dezelfde schrijver ongeveer even dik, evenveel woorden. En vaak dat het onderwerp dan met een vast aantal inzichten en argumenten wordt beschreven. Waarbij de woordkeus en de zinsbouw steeds hetzelfde zijn.

Daarom dat een wetenschapper tijdens het leven vaak maar tot vier ontdekkingen doet, vanwege de lengte van leven maar ook de vooropleiding. Waarbij de wetenschapper zijn onderzoek alleen op eigen inzicht kan baseren. Immers nieuwe ontdekkingen doen, inzichten vinden vaak afhankelijk is van de ontwerp of zoek methode.

Een wetenschapper die een zichtbaar fenomeen onderzoekt kan vragen opstellen die het bewijs ervoor leveren, kan antwoorden vinden die herhaalbaar bewezen kunnen worden. Onderzoeksmethoden die in

het verleden de sluier van de onbekendheid kon oplichten met een vinding die voor een hele samenleving bijzonder is.

Een boek over een willekeurig thema voor de schrijver altijd een onderwerp is dat dicht bij ligt, ook al is het voor de lezer soms een boek die ls onderwerp gesloten blijft.

Een boek over religie als onderwerp, baseert zij zich op oude schrijvers van dicht bij of ver verleden. Zo kan een boek een betekenis hebben die als zij begrepen wordt een heel leven in een licht zetten.

Noem de boeken die als zilver worden gezien. De heilige boeken die zowel leefregels geven die geluk in het leven toelaten, maar ook transcendentie kennis die het leven sublimeert. Noem de priester die zijn relatie met god als gelukkig ervaart. Noem de kloosterling die geen stress hoeft te ervaren van doelen die behaald moeten worden. Noem de adept die urenlang per dag in meditatie zit, en eigenlijk niet hoeft te delen in de vermaak op tv en internet.

Noem de boeken die als zilver worden gezien, als zij een lezer meenemen naar een paradijs, of een zonsopgang die als betekenis altijd herinneringen geeft. Die in de moeillijkste momenten de moed geeft om door te gaan.

Noem de schrijvers die hun leven opofferen om een onderwerp als doel te nemen. Erin door te dringen, maar ook erin zelf te leren. Ieder inzicht als het ware een parel aan een ketting.

Noem de schrijvers die religie proberen te doorgronden, en ook steeds beloond worden met allerlei vergezichten. Vergezichten die als spreuken een weg geleiden die als het ware, profetisch kunnen zeggen dat de hemel ook op het pad voorkomt.

Noem de schrijvers die zich voldaan voelen als hun wijsheid mogelijk in de toekomst een nieuwe tijd inluiden. Een tijd waarin mensen elkaar respecteren, ook zij die minachting voelen, kennen dat hun onderwerp eigenlijk in ieder leven een plaats heeft. Men in de spiegel kijkt en zegt, mijn leven is van waarde. Als ik deze boeken op waarde schat.

Noem de schrijvers, waarbij de lezer de pen ziet bewegen, maar de meditatie, contemplatie of onderzoek die eraan voorafgaat niet ziet. De schrijvers die de pen bewegen die elk inzicht boekstaafd. Noem het een onderzoek naar wijsheid, noem het graven naar een gouden bron, noem het inzicht die als je haar beschrijft, een medemens een essentie laat zien. Waar inzicht een groot woord is met vele vormen van kleur en zicht op waarheden die als een gezicht bij ieder mens anders wordt gezien.

Noem een schrijver een adept als zij put uit eigen bron. Een bron die bij de goden ligt. Een bron die bij ieder verhaal de woorden schenkt aan een inzicht die voor iedereen ook nieuwe kanten heeft. Immers zelfs bij de educatie op hoog niveau men de bewondering toelaat in het leven.

Een boek die bewondering wekt, vaak de schrijver zelf ook in het hart raakt, waarmee men de titel gouden hart vaak een betekenis geeft.

Groet aan de lezer,

Brief 52

Geachte lezer,

Een brief stipt vaak een betekenis aan, die voor sommigen gesloten blijft, een betekenis die altijd in de samenleving een tekort of een overschot laat zien. Zoals mensen een lichaam hebben en alle organen een plaats hebben, en vanwege de vorm van alle organen de mens effectief is.

Zo kan ook een land, die een x bedrag aan staatsgeld heeft te beheren en aan onderdelen gunt. Zo kan het ene land een uitgebreide sociale zekerheid hebben in het land. Waarbij ieder mee doet zelfs als zij dat zelf niet verdienen.

Een ander land zegt ieder is een individu en verantwoordelijk voor zichzelf en familie, Waarbij ze tot armoede vervallen als ze een familielid moeten verplegen. Een hooggestudeerde zelfs daardoor geen profijt heeft van eigen beloning.

Een ander land zegt weer wij hebben een medische zekerheid maar geen armoedigenverzorging, en onderwijs wordt gezien als een aanvulling.

Zo kan men natuurlijk een land ontwerpen die nooit bestaan heeft, maar een staats inkomen maar aan een onderdeel kan worden besteedt, Geld heeft maar een doel per eenheid.

Zou men dan een uitkering willen voor alle doelgroepen die zelf niet kunnen meedoen,
Zou men dan een onderwijsplicht hebben die voor de bevolking zonder kostprijs.
Zou men dan een medische sector hebben die een service aan de bevolking is. Ziekenverzorging.

Naast de kostenpost men ook een voordeel erin ziet, als een ziek familielid verzorgd wordt door de maatschappij kan de andere familieleden hun baan en hun leven zelf in de hand houden.

Naast de kostenpost van onderwijs als beschikbaar zonder drempel, men ook een grotere opgeleide arbeidsbevolking heeft. Waardoor ook de staat een groter inkomen heeft.

Naast de kostenpost van uitkeringen, men ook minder armoede heeft. Dus minder zwervers op straat, minder criminaliteit als ze niet gedwongen worden te stelen.

Zo heeft een lichaam een samenstelling die het lichaam levend houdt, en heeft een land een samenstelling die burgers een mogelijkheid geeft om hun leven in te richten zoals zij willen, en als ze niet mee kunnen komen dat zij ook recht hebben op gezondheid, op eten, en behuizing.

Een land is natuurlijk een van de vele. En onze wereld is misschien ook een van de vele, Zo kan het dus dat een land ook al met goede onderdelen toch door andere landen wordt overwonnen.

Zo kan een land ook door de tijd of toeval zelfs als zij een goede vorm had, toch vervallen waardoor ze worden weg gegeven.

Een land met een vorm, heeft meer betekenis dan de naam van het land of de vlag, het is een vorm van een service aan de burger, die als bij geboorte de keuze krijgt welk land wil je wonen, opgroeien, en je leven spenderen.

Een land met een vorm heeft meer betekenis dan de baan die je er kan krijgen, je hebt toegang tot een relatie, het vinden van een geliefde en geluk en leed met elkaar delen. Je hebt toegang tot het besteden van je loon aan de wensen die je belangrijk vindt.

Je hebt als het ware door de opvoeding zelf een baan verdiend, je kan kinderen opvoeden met de middelen en voorkeuren die je hebt, je kan als oudere genieten van de vrijheid en het gevoel dat je leven nut heeft gehad.

Een land heeft een bijdrage aan het leven die boven het individu uitstijgt, maar waarde heeft,
Een groet aan de lezer,

Brief 53

Geachte lezer,

In de oude mysterieschriften kon men door de sferen reizen met een wachtwoord die toegang gaf. Als zijnde de sferen die alle werelden inhouden, van hemel tot hel en allerlei andere oorden.

In de oude mysterieschriften vond men dat het spirituele niet afhankelijk was van een godsdienst of religie. Men koos de goden die men wilde volgen. Geloof en gebed en allerlei deugden waren de grondlegging van een spirituele stroming die iedere religie in de inwijding verkreeg.

Ingewijdt in de mysterie, een kennisgebied waar men niets van weet zonder dat zij overgedragen wordt. Zo is de inwijding bij de goden altijd een onbekende factor tot zij gegund wordt van hogerhand.

Zegt men ik heb geen vrije wil, zelfs als ik alles doe wat gedaan moet worden. Zegt men ik volg de wil van de Schepper of parakleet, dan is het een toetsing of dat echt is, waarna de goden het als wachtwoord aannemen om de genade te krijgen. Een genade die alle goden met elkaar delen is de genade van de overgave, immers alle goden zouden een ziel bevatten om ze tot god te maken. Ook al staan ze ver boven de mens.

Zegt men mijn eigenbelang is mij niets waard, ik zoek het belang dat als het meest belangrijk wordt gezien, dan neemt men de genade van een religie aan, die de opperste of allerhoogste wordt genoemd.

Zegt men ik accepteer het leven zoals het komt, dat bij leed en pijn moeilijker is, en bij overvloed en geluk makkelijker is. Dan als men het leven accepteert men in beeld komt bij de Almacht, die alles zijn vorm geeft, de wet in de samenleving beschermt. Door acceptatie men ook hogere functies krijgt, als men de plicht van dag tot dag vervult.

Zegt men God is zonder naam en vorm, dan zeg je hij is niet perse daar, dan ga je alles als goddelijke wil zien. Zoals Christus het zag, zoals de engelen zien. Immers de wil van God zoeken een deugd is. En zeker zijn beloning voortbrengt. Daarmee zeg je alles wat gebeurt is door de wil van God tot vorm gekomen. Dit erkent dan een bewuste Schepper die alles voortbrengt. Daarmee is het wachtwoord voor deze Schepper dat men alles als emanatie van God ziet, Waardoor je alles dat op je afkomt accepteert en bereidt bent alles wat van God komt te accepteren. Ook al is het een taak die binnen de samenleving toegestaan is en binnen de grond wet aangenomen of afgewezen mag worden maar bereidt bent in alles de wil van God te volgen.

Zo kan men door eenheid met de werkelijkheid te bereiken, als het ware de kracht van de werkelijkheid te verkrijgen, die als zonder doener, zonder persoon, alles tot ontstaan brengt. En men eigenlijk zegt, een vrije wil als men alles goed doet geen maatstaf hoeft te zijn. Als men zegt vrije wil bij god wordt tot god's wil. En vrije wil als die is opgegeven, men de wil van de samenleving verpersoonlijkt.

Zo is natuurlijk een vrije wil, in de hemel bij de engelen een dagelijkse ervaring als zij uit god putten. Zo is de oude filosoof die zegt de onbewogen beweging een inzicht dat men bij God soms ook het gevoel heeft gedragen te worden. En men soms kan zeggen op het moeilijke moment, had ik het gevoel dat alles plaatsvond zonder mijn eigen zwakkere wil. Waar menig ramp en ongeluk door is afgewend.

Een brief over dit onderwerp soms een gevoel aanstipt, soms een theorie, of een inzicht. Maar altijd gebonden aan de schrijver blijft. Omdat ieder mens in zijn moedertaal spreekt, men altijd andere woorden vindt, voor een inzicht dat door de zoekers hoogwaardig wordt gevonden. En zo verbeeldt ik me, voor goud wordt verhandeld op een papieren velletje die al vergeeld is, maar naarstig gezocht van hand tot hand gaat. En tot in verre tijden in kloosters en indische gemeenschappen wordt overgeschreven, ten einde een inzicht levend te houden

Een groet aan de lezer,

Brief 54

Geachte lezer,

Zoals men tijdens het leven iedere periode een bloem plant in een tuin. Een tuin die het gehele leven blijft staan, en men soms dwaalt door de perken, met bloemen met vele mooie verschijningsvormen.

Zoals men tijdens het leven een boek schrijft, een boek over het leven, niet met woorden, niet op papier, maar als levenservaring, en men in iedere periode kijkt wat is het verschil met wat ik eerder heb meegemaakt.

Zoals men tijdens het leven al denkt, als ik bij het einde mijn levensfilm zie, welke gevoelens heb ik dan bij iedere daad die ik gedaan heb. Welke gevoelens als ik mijn leven vanuit het andere perspectief zie. Als voorwerp van handeling in plaats van als dader.

Zoals men tijdens het leven, soms kiest met beraad, men niet genoeg zichtpunten erbij kan betrekken, en andere momenten soms zomaar iets doet, of met de dobbelsteen die zelfs zonder zichtbaarheid een weg inslaat.

Zoals men tijdens het leven, een doel kiest, of een autoriteit, ik kies dat leven met die reden. Waarbij een reden zowel het eigen leven kan zijn als voor anderen, of als dienst aan een religie. Een dienst die zelfs eigen gevoelens overstijgt.

Zoals in het leven, een autoriteit buiten jezelf, afgemeten wordt aan boeken, films, verklaring en onderwijs, maar altijd een eenduidige bron heeft. Men zal zelden een bron volgen die niet door anderen ook gewaardeerd wordt.

Zoals in het leven een autoriteit als heel natuurlijk voelt, zeg maar in de jeugd de ouders en leraren, en in het volwassen leven, een organisatie op welk gebied ook. Men volgt leefregels, men volgt een verklaring van het leven, men volgt ook een meetlat. Mijn leven heeft die waarde omdat een leraar van een boek die waarde eraan toekent. Zelfs als leraren lang geleden hebben geleefd, en boeken soms meer dan een verklaring hebben.

Zoals een leven in het licht van het bestaan, dat misschien vele levens overstijgt, men kan zeggen, dit leven heeft waarde voor mij, immers ik heb dit gedaan en dat gedaan. De waarde die erin ligt, altijd afgemeten wordt aan de waarde die anderen ervoor hebben.

De waarde van een brief voor anderen, onderdeel is van de tijd waarin het geschreven is, men soms vergelijkingen in andere tijden een hele andere betekenis hebben. In deze tijd is een Herder nog te begrijpen als herder, in andere tijden is zelfs een koning een ander begrip, en zitten wetenschappers van woorden te wikken en wegen welke betekenis iets heeft.

De waarde van een religie die altijd, een zekere looptijd heeft. De taal spreekt men nog twee honderd jaar. De boodschap begrijpt men nog duizend jaar, en de betekenis is nog drie duizend jaar.

De waarde van een religie, wordt na een periode overgenomen door andere religies. En de parakleet die na tweeduizendjaar vergeten is, mag kiezen, ik ga een rustperiode houden of ik kies een nieuw leven om een nieuwe boodschap te brengen. Ook al weet niemand waar hij vandaan komt, welke naam hij zal hebben, of hij voorspelt wordt.

De waarde van een religie, waarbij het onderwerp een wetenschappelijk bron heeft. Immers iedereen beheerst na een aantal jaar studie een vak, een vak die afhankelijk is van de uitvoering.

De waarde van een religie ligt in de tijd verscholen totdat zij opeens van waarde wordt, en men soms zegt, dit hadden wij eerder willen vinden. Zelfs tegen de logische waarde in.

Een religie is van waarde als alle volgelingen er waarde in zien,
Een groet aan de lezer,

Brief 55

Geachte lezer,

Vaak zegt men dat familie in de jeugd ook in het verdere leven bepaalt hoe je omgaat met relaties. Of een relatie vervullend is, of de partner dezelfde karakterstijl heeft.

Vaak zegt men dat een religie een verplaatsing is van een autoriteit van de ouders in de jeugd, naar een godheid in het volwassen leven. Waarbij gebed is als het vragen om bekendheid, duidelijkheid, maar ook om invloed over onderwerpen die wij zelf belangrijk vinden.

Zo kan een wens in gebed brengen al een soort vrede geven, in plaats van haar zelf na te streven vragen wij een godheid haar te vervullen. Zoals een autoriteit belooft om altijd in rechtvaardigheid te voorzien.

Als wij de goden vragen om wijsheid hopen wij het leven beter tegemoet te kunnen treden, hopen wij het leven dieper te ervaren. Waarbij eigenlijk alle religies als een autoriteit te benaderen zijn.

Op school leert men in een normaal land hoe je als volwassene in het leven voorziet. Noem boodschappen doen waarbij je zowel voedsel leer oordelen de prijs te bepalen. Waarbij het leven een aantal thema's heeft. Die in de jeugd onderzocht en in het leven geleerd een dagelijkse voortzetting is.

Noem ook de jeugd waarin een beroep geleerd wordt. Waarbij iedere volwassene een plaats inneemt in de beroepsbevolking. Zelfs zij die zonder verdienste werken een functie in de samenleving vervullen.

De externe autoriteit zoals die in de psychologie genoemd wordt. Men zelf een archetype als karakter heeft, die door groei en opleiding zijn intentie behoudt, maar de uitwerking als een diamant geslepen is.

Ze zeggen in het denken ben je vrij, waarbij de diepe intenties daar vorm krijgen zonder het oordeel van de samenleving. Waar ieder mens door de vrijheid zich oplaadt.

De autoriteit van de werkelijkheid ligt bij de omgeving die zelf ook die vrijheid benut om in leven en werk een bepaalde mate van orde aan te brengen.

Immers ieder mens, reist op een dag minimaal een uur. Al is het voor voedsel, voor werk, voor cultuur, voor andere bezigheden. Maar het reizen op zich wordt nooit genoemd. Immers het is een middel voor een doel.

Immers als men reist, zelfs als het leven een reis is, dan benoemt men niet de reis, maar het behaalde doel. Waarbij gewezen wordt waar het gevonden is.

Zo is het leven als reis, voor iedereen een verplaatsing van doelen, van bijstelling, maar ook van pluspunten. Die een reis van waarde maken. Noem de ontdekkingsreiziger die iedere dag een schat vindt en daarbij de moed om door te gaan.

Een reis van het leven, kent voor de mens zo'n vijftig tot honderd jaar gemiddeld, maar iedereen kent andere woorden toe aan het behaalde. De ene mens heeft een gelukkige relatie de hele vijftig jaar, de andere is zoekende en vind er een aantal. Men kan niet zeggen dat ze beide even gelukkig waren maar ook niet dat ze vergeleken met de ander veel of veel minder gelukkig waren.

Een reis in het leven is voor ieder mens een reizen van een doel naar het volgende doel, waarbij een doel een serie wensen kan inhouden, die in een regio, ene periode of een thema liggen.

Een reis door het leven met een externe autoriteit, wordt afgemeten aan de beschrijving van die autoriteit, noem de heilige boeken, of de literaire grootmeesters, zoals zelfs sprookjes een leidraad kunnen zijn. Zoals zelfs een reeks gedichten als een mantra in het leven gelden.

Een reis door het leven, is voor kinderen wat ze lekker vinden, wat ze graag krijgen, welke vriendjes ze hebben. Voor volwassenen is het meer abstract, een carrière is meer dan een erkzaamheid. Een relatie is meer dan alleen vriendschap, en een doel is meer dan een voorwerp.

Een reis door het leven begint in de jeugd, en eindigt bij de laatste geberutenis

Een groet aan de lezer,

brief 56

Geachte lezer,

Zou men voor een werkgever werken, die een arbeidscontract aanbiedt, dan werkt men onder voorwaarden, werktijden, werkfunctie, beloning en randvoorwaarden met een gelaagde verantwoordelijkheid. Alles afhankelijk van de opleiding die het niveau van intelligentie bepaalt.

Zou men voor een werkgever werken die zegt, zonder voorwaarde werkt men, al het werk wordt voorbereidt, en de beloning ligt niet tevoren vast. Zou men dan bereidt zijn om ook de plaats van werk, de mate beloning op te geven. Alles om onvoorwaardelijk te werken.

Zeg nu dat de werkgever zonder vorm en naam is, en door gebed toegenaderd wordt, en het aangaan van een arbeidsfunctie een gebed van overgave is. Zou men zeggen ik geef familie, ik geef woonplaats, ik geef eigen zekerheid op, om een functie aan te gaan waar men nog niet over weet.

Zeg nu dat overgave de besturing overdraagt van lichaam geest en ziel, en men zelfs niet weet wat erna gaat gebeuren. Een onvoorwaardelijke overgave, men zegt ik sta aan de rand van het ravijn, en ik geef mij over.

Een onzichtbare werkgever, een keuze tussen een religie, immers beschreven in heilige boeken. Een onzichtbare werkgever die beschreven staat waardoor niet geheel zonder ijkpunt.

Als een gebed van overgave de laatste wens is van een mens, wat zal zijn tijd erna brengen. Als op aarde ieder werkt en beloond wordt. Men carrière maakt, een partner vindt en kinderen mag grootbrengen. In alles de wens om hun ook het geluk te gunnen. Van in de jeugd de zorgeloosheid, in het volwassen leven een goede opleiding en werk met respect.

Zal men voor een onzichtbare werkgever willen werken, en als het ware een wereldreis die geen plaats veranderd, geen tijdsgrenzen heeft. Een onzichtbare werkgever met een beloning die in de vorm komt die men niet kent.

Iedere religie zegt dat instrumenten van onschatbare waarde zijn, en voor ieder goed werk bereidt.

Als een gebed van overgave, in het verlengde betekent dat je niet langer eigendom bent van jezelf, maar van de godheid. Dan is een onzichtbare werkgever zelfs een eigenaar die met de adept kan doen wat hij wil. Als een eigenaar, een godheid zijn werk toe bedeeft, kan hij ook alle andere factoren bepalen. Als in een levensplan de partnerkeuze, de vrijetijdbesteding, de voorkeur van kunst en muziek vastligt dan zou deze godheid die kenmerken ook mogen veranderen.

Zo is het van een onzichtbare werkgever, een godheid als eigenaar, tot het bepalen van alle levenskenmerken, zelfs als het ware men door ander werk, andere voorkeur, ander dieet, een geheel ander mens kan worden. Een instrument van onschatbare waarde.

Men zegt zelfs, als instrument ook al lijkt een leven niet bijzonder dat het in het licht der goden toch een belangrijke functie kan hebben. Noem het kind van zeven jaar die hoort dat regeren is vooruitzien, en het belang van de ander begrijpen een ingang is voor communicatie. Dit kind later president zal worden van een natie. Op deze wijze kan zelfs een leven die geen bekendheid krijgt toch oorzaak zijn van grote zaken.

Een godheid die zijn instrument kiest, of de adept die de overgave benut. Een instrument is van grote waarde immers de intelligentie van de godheid komt erin naar voren. En deze intelligentie is meer dan een examen met hoge cijfers halen, is meer dan een carrière met de topfunctie, is meer dan de mooiste partner vinden. Deze godheid kan dan alles als het ware zo aanpassen dat een functie normaal maatschappelijk lijkt. Dat een functie als normaal wordt gezien.

Deze godheid kan dan beloven dat ter rechter tijd als een puzzel alles in elkaar schuift.

Deze godheid kan dan beloven dat zoals in een heilig boek staat dat het woord niet ledig weerkeert.

Deze godheid kan dan beloven dat de verantwoordelijkheid bij Hem ligt, zelfs als alles verloren lijkt te gaan.

Deze godheid, draagt de adept zijn werk op, maar heeft zelf de macht over hoe het uitkomt.

Een groet aan de lezer,

Brief 57

Geachte lezer,

Als men over godsdienst praat, kiest men een godheid en zegt men, als ik deze godheid volg, heb ik die ervaring, waarmee mensen zich vergelijken met anderen. Door in de maatschappij openlijk te praten over religie verkrijgt men een visie op iedere vorm van geloof. Als men zegt in het daglicht lossen alle problemen op. Kent men de weg van het praten over, de uitwisseling van niet alleen ervaring maar ook de problemen die bij ieder mens leven. Zo zegt men dat oudere mensen vaak door hun levenservaring, alles wel langs hebben zien komen.

Als men over religie praat, zegt men in gebed zou ik een relatie mogen, Waarop de godheid een tegenvraag stelt, als de wens voor een relatie waarbij men elkaar leert vertrouwen, men kinderen groot mag brengen. Men voelt dan het leven als een waardering of zegen. Iedere dag dank je opnieuw voor de relatie.

Als men dan van de godheid hoort, wil je een relatie met een partner of met mij. Waarop iedere gelovige een eigen keuze maakt, men vaak oprecht wordt immers het is een belangrijk onderwerp.

Vele religies kennen de functies die van relatie tot kloosterling of celibaat gaat. Men kan dan zeggen ik respecteer hen om due keuze, of ik begrijp haar niet, ook al soms met een gevoel van minachting. Immers de meetlat is bij ieder verschillend.

Zo zeggen goden de keuze te geven waardoor iedere gelovige of volgeling kan kiezen. Een keuze die voor ieder mens anders is.

Zo kan men groeien in geloof en het godsbeeld intenser maken, een diepere betekenis geven, en door ervaring met het goddelijke leren vertrouwen.

Zoals de persoon met een relatie na het leven regelmatig terugdenkt aan de zegenvolle tijd. Met liefde die onvoorwaardelijk is. Een geschenk met kinderen en een uitwisseling van intimiteit.

Zo is de persoon die een relatie met de godheid zelf heeft, een ervaring van een diepe verbinding. Zoals de eenzame schrijver die bijzondere geschenken tegen kleine prijs koopt, en vergezichten heeft van werelden met vrede, en werelden met hogere technologie.

Zo is de persoon die stijgt in zijn godsconcept. Zoals de schepper van de aarde, de schepper van het universum tot aan het goddelijke principe die de vraag opwerpt of de naam wel of geen naam is als zij volgens de lering geen naam heeft maar toch aangeroepen wordt.

Een persoon op aarde op iedere plaats in gesprek kan gaan, of kan lezen over bijzondere onderwerpen, en men na het leven zich herinnert wat men geleerd heeft. en blijdschap heeft als een sluitende visie op het leven steeds de verwondering toelaat.

Zo zeg ik dat boven de aarde, alles moeillijker is, het bestaan nit toevallig en de genade een hoge kostprijs heeft. Immers op aarde is niet meer bekend dan om een keuze te maken, en boven de aarde kent men te n volle, en heeft een religie door de hoge kostprijs een andere waardering.

Zo zeg ik dat boven de aarde men soms zegt de genade die men heeft voor hele lange tijd geldt, immers op aarde met kleine kostprijs. En men boven de aarde ook zegt, als men het leven niet serieus neemt dat men lange tijd leed kent in een wereld of sfeer zonder wet. Waar men wordt prijsgegeven aan eigen belangen.

Het godsconcept op aarde is afhankelijk van vele schrijvers, en vele leraren, maar toch als men serieus zoekt kan men de genade vinden die voor hen of hem voldoende is.

Zo is het op aarde dat men een keuze heeft, een relatie met een partner of met een godheid, waarbij men aanvoelt dat het zo persoonlijk is dat men niet kan liegen.

Zo is het op aarde dat de genade een lage kostprijs heeft, omdat de geboorte alles doet vergeten, en de genade een kleine beschrijving heeft. En na het leven als ware goud bekend is als goud, en de genade die men heeft mag houden, maar nieuwe genade verwerven een dure zaak is.

Zo heeft religie op aarde de functie het leven te geleiden.

Een groet aan de lezer,

Brief 58

Geachte lezer,

In iedere tijd, schenken de goden hun genade. Immers mensen mogen iedere hulp die ze kunnen krijgen aannemen. Waarbij de hulp altijd ten dienste van de mens en de samenleving is. Immers wij willen ook de achting van anderen om ons heen hebben.

De religies die allemaal hun genade schenken, voor een goed leven, om iets neer te zetten voor hen die na ons komen. Of om betekenis te verlenen aan ons bestaan. Sommigen graag harmonieus willen zijn en hun vriendschap tonen. Anderen graag keihard willen werken aan een ideaal voor het vaderland of de hogere doelen van de mensheid. En er ook zijn die diep geloven en een bijdrage aan het religieus erfgoed willen geven.

Volgens heilige boeken diegenen die de goden volledig toegang geven tot het leven en bestaan, door de goden helemaal gebruikt worden. Met alle wonderheden die erbij horen.

Een wijsgeer zei, de hoogste wijsheid is in hoeverre je de goden in je leven durft toe te laten.
Een andere wijsgeer zei, uiteindelijk als je iedere berg beklommen hebt, en iedere oceaan gedoken hebt, aanvaardt je de plicht die voor je ligt, ook groot of klein die taak ook is.

Een wijsgeer zei, de hoogste genade is je hele leven en bestaan in de handen der goden leggen, als zij met hun meesterschap het leven vormen, zoals een diamant met vele facetten geslepen wordt en van grote waarde is.

Een wijsgeer in iedere tijd een boodschap brengt die iets voorop ligt van de mensheid, al is het om de intelligentie te prikkelen.

Zoals in het christendom een zuiver hart God zal zien, als ware dat God al zijn kenmerken laat zien en zegt, beschrijf graag in woorden wat je van mij ziet. Waarbij de adept zegt, ik begrijp het niet, en ik heb geen meetlat om af te meten in welke mate het als licht schijnt.

Zoals in het christendom, een zuiver hart, een gelofte is dat men voortdurend zoekt om alles volgens goede maatstaven te doen. Waarbij je de Heer in goedheid en vrede overal boven stelt.

Zoals de adept die in de jeugd de gelofte aflegt om te wachten met een relatie tot de ware geliefde zich toont, en door de jaren heen de Heer zelf als platonische geliefde in gebed toenadert.

Zoals de mens die in verlorenheid zelf het leven niet meer kon voltooien, noem het onvermogen, noem het ongeluk, noem het wensen die geen vrede geven, en zich overgeeft. Waarna de godheid het tot een masterpiece omvormt.

Zoals brieven over onderwerpen verhalen, en de verwondering soms woorden vindt die achter het gordijn van de ondoorgrondelijkheid ligt.

Een brief over de wonderlijkheid van de goden in vervoering woorden vindt voor het onverwoordbare.

Een groet aan de lezer,

Brief 59

Zoals men een visioen heeft over de verre toekomst, noem het sociaal hoger ontwikkeld, noem het wetenschappelijke handvaten voor een gouden telefoon.

Zoals men een visioen vertaalt in woorden, die als een schilderij met streken van de penseel een bijzondere gezicht geven. Bij Rembrandt de melkmeisjes een dagelijks verschijnen waren, en de nachtwacht gebaseerd is op een gewone vorm van bewaking.

Zoals men een visioen vertaalt in woorden, noem een wijsgeer die ze aan een weeft, en toch met de veelheid van kleuren een kunstwerk toont.

Zoals een brief in de handen van een schrijver, een betekenis duidt, noem het voor vandaag, noem het voor morgen, over een maand of over een jaar.

Zoals een brief in de handen van de schrijver, zich door gebed laat leiden om woorden te vinden, om betekenis te vinden. Zowel het eigen inzicht als erover schrijven. Het is als het lopen langs het strand, zoals een wiskundige zei, je loopt over het strand en vind allerlei steentjes, die eenmaal thuis gekomen lijken op diamanten en parels. Een vondst die dan bijzonder is.

Zoals een brief in de handen van de schrijver, wij lopen langs het strand, en verliezen het pad uit het oog, en toch is het een pad met twee paar voetstappen, die bij de branding het spoor verliezen tot een paar voetstappen. Noem het christelijk, noem het wetenschappelijk.

Een brief in de handen van een schrijver, een vergezicht op een samenleving, geen honderd jaar, geen duizend jaar. Nee wij als mensheid kijken in de toekomst van vijftig duizend jaar. Noem het een getal Noem het een betekenis. Zoals in film een imaginaire situatie beeld krijgt, krijgen woorden pas een betekenis als ze zeggen. De vijftigduizend jaar verder is een werkelijkheid, een brief die over vandaag gaat.

Zoals een schrijver een visioen heeft, het leven als een plicht begint, noem het overgave aan God, noem het het besef dat leven een verantwoordelijkheid is. Noem het besef dat eigen geluk ten dienste van wereldvrede. Al is het voor het wereldleed.

Zoals een schrijver een visioen heeft. Noem het een monniken orde die van buiten de voorwaarden bewaakt, met een kleine plicht om met het hart te leven.

Zoals een schrijver een visioen heeft, en de bijbel de orde van meden en perzen, een orde is die werd toegeschreven aan vorstenhuizen, Als zij zeggen Zo waarlijk helpe mij God Almachtig, dat de Heer hen kan corrigeren wanneer hij wil. Als zij dan ook christelijk worden, dan is hun koningschap gezegend.

Zoals een schrijver een visioen heeft, soms mensen het kwade zien, en bang zijn erover te praten, Ze bang zijn het kwade tegen te komen. Mogen zij dan toch in gebed woorden vinden, hun drempel overstappen, en de samenleving met hen overlegt.

Zoals een schrijver een visioen heeft, noem gezond eten, men een tiende van het gewicht kwijtraakt, Alleen al door een dieet zonder vlees of vis. Noem het dieet aangevuld met een dagelijkse rijstschotel. En de vriendschap van een godin of engel, dat zelfs de middagsnack de dag ervoor als rijst begint.

Zoals een schrijver een visioen heeft, wij kennen geen van allen de toekomst. Maar een visioen laat zien, Dat de heilige die zoekgeraakte spullen vindt, in de hemel meekijkt met de alomtegenwoordigheid van God. En dat zowel zangers, als anderen die niet christelijk waren, op grond van hun levenstaak toch in de hemel-toegangsbewijs zijn opgenomen.

Zoals een schrijver een visioen heeft. Noem het een huis van vele kunstwerken of de schatkamer der engelen die allen even bijzonder zijn.
Een huis van vele inzichten opgetekend en zorgvuldig bewaard.

Een visioen die in woorden een beeltenis vangt,
Een warme groet,
Aan de Lezer.

Brief 60

Wij schenken natuurlijk een wijze bron de warmte van zekerheid, Wij schenken natuurlijk een visie op de wetenschappen de woorden die betekenis kennen. Wij schenken natuurlijk een vorm van toewijding de zekerheid dat de goden bestaan.

Een brief is meer dan een beschreven inzicht, het is een beschreven ervaring. Waar velen woorden zoeken om een mening over te brengen. Vaak gebaseerd op een belevenis van geluk, genot of genoeg. Vaak gebaseerd op een gevoel, een gedachte of een waarneming.

Een brief schenkt dan het inzicht dat geluk voor de mens een vergelijkbare maat is. Een maatvoering die

door woorden zijn betekenis krijgt. Zoals een kind leert rekenen met een tientalig stelsel, Zo leert de wijsgeer om met woorden een precieze betekenis aan te duiden. Noem het inspiratie, Noem het een ingeving. Noem het een ervaring die gegrond wordt in de woordenschat en het referentiekader.

Noem een ingeving meer dan woorden, een woordbetekenis die zowel verbaal als de ziel als grond heeft. Verbaal en non verbaal kunnen beide een intuïtie zijn. Immers gevoel dekt niet alle betekenis en verbaal is soms arm aan de reikwijdte van wat het kan betekenen.

Een intuïtie in het hart verdiept zich door het denken op te geven. Zichzelf te beloven het denken steeds op te geven. Waarbij men niet vraagt is het verlichting, maar het ziet als een doel op zichzelf.

Als men dan de intuïtie leert vertrouwen, leert verdiepen, en scherper wordt. Is het dan zowel verbaal als gevoels intuïtie als de taal van de Schepper. Als de informatiebron binnen het hart.

Zo hoorde ik over het Salomons oordeel, een scherp oordeel waarbij een diep inzicht wordt gegeven. Zo hoorde ik dat als men ook maar een drankje drinkt, men al loskomt van de gevoelsbron, waarbij het door iedere genoegte ervan zijn scherpste verliest.

Zo hoorde ik dat Salomo, zelfs als spreekwoord, dit heeft een salomonsoordeel nodig. Al zijn inzichten schenkt. Noem Salomo een wijsgeer uit de bijbel. Noem Salomo de bron van spreuken die ver boven ons niveau verheven is.

Zo vernam ik ook de betekenis van mijn naam, en zocht de grond in de betekenis, immers sommige geloven dat een levenstaak aan de naam verbonden is. Sommigen geloven dat door een genadevorm aan te nemen men de levenstaak vervult.

Mijn naam die de betekenis van de ziel als taak aanneemt, door haar te transcenderen.
Mijn naam die de betekenis van de genade van god doorgondt, door haar te vertellen.
Mijn naam die de betekenis van het leven doorgrondt, door tot aan het einde getrouw te zijn.

Zo vergat ik bij de geboorte mijn betekenis, maar door genade hervond ik haar tot een zekerheid over mijn taak op Aarde, en mijn taak voor de Hemel, noem het de christelijke genade aan nemen, noem het de hindoe genade aannemen.

Zo kies ik om mijn naam te accepteren, immers verklaart door een levenstaak.
Zo kies ik om mijn leven te accepteren, immers verklaart door de genade van God.

Een warme groet,
de Schrijver.

Brief 61

Geachte lezer,

Ik verlies mijn overzicht als directe belangen in aanraking komen met sociale verplichtingen.

Dat zegt iemand die het leven niet als wens ziet, maar als werk. Zo zegt dan de wijsgeer.

Ik verlies mijn zekerheid als ik mijn gevoel aftast. Noem het belangen van anderen, van de sfeer, van het vaderland of misschien zelfs de hele aarde.

Ik verlies mijn gevoel van vertrouwen, als een relatie de moeite des levens geeft. Immers uitdagingen, beproevingen soms aan de deur staan en men de onzekerheid heeft. Noem het dat ouderen wel die zekerheid hebben. Noem het dat nieuwe onderwerpen nog geen ervaring zijn.

Ik verlies mijn vaardigheid als een van mijn superieuren mij beschuldigt voor gezichtsverlies, En ik mijn onvermogen om de belangen te duiden moet toegeven.

Ik verlies mijn spontaneïteit niet, maar wel het vertrouwen dat zij correct is. Immers zelfs de groten der aarde krijgen de lessen in de tijd dat zij nog onderwijs is. Zo verlies ik mijn zekerheid, maar hervind haar

Soms als men verliest, noem de zekerheid over de gezondheid, men heimelijk hoopt op transcendentie. Noem niet een geneesmiddel, Noem niet een uitvlucht, Noem niet een roes, maar de hoop op de deus ex machina.

Zo verlies ik vaak mijn moed, vaak mijn vertrouwen, en vaak mijn zekerheid maar dat ik mag bidden, dat ben ik nog niet verloren. Dat ben ik niet verloren.

Zo zegt dan de Heilige uit de hemel, al kan men president worden van twee honderd planeten, de genade van engelen en heiligen toch belangrijker is.

Zo zegt dan moeder maagd Maria in de hemel, het roer in zicht van het paradijs, verkrijgt men met recht en als beloning zonder eigendom te noemen de zegen voor getrouwheid.

Noem het paradijs dat je eigenwil vanzelf overgaat in gods wil, noem het paradijs dat het christendom de vervulling geeft. Noem het paradijs, als je echtparen op de huwelijksreis ziet, ze het licht in hun ogen hebben.

Noem het paradijs, ook al ken ik sommige ervaringen niet, en heeft een wijsgeer geen voorkennis, zo is het paradijs toch in gods hand.

Noem het heimelijk hopen op een geliefde, Noem het geloven in gods vervulling, noem het de onzekerheid dragen zelfs als spontaniteit lijkt te falen, noem de sociale regels.

Noem het dat een wijsgeer, noem zijn keuze wonderlijk, noem zijn gevoel de toetssteen.

Zo zegt hij dan uit veiligheid, Als liefde beantwoordt wordt, dat hij graag de bevestiging in zijn hart mag voelen.

Een wijsgeer natuurlijk zijn plicht van wijsheid volbrengt, en ook al zijn werkbelangen en persoonlijk belang gescheiden, en de veilige weg kiest. Toch in gebed mag hopen op een vervulling.

Noem de Heilige Geest

Een warme groet,

-----// nieuwe toevoeging ---

Brief C – 1

Geachte lezer,

De tijd van rampspoed zoals verwoord in de tijd van Corona een virus die als een pandemie zorgde dat de ene mens met een mondkapje gespaard hoopte te blijven, een ander afspraken maakte om op een dag en uur in een winkel te mogen komen, en een derde thuis met een setje zichzelf testte op een virus dat als een kleurbalkje zichtbaar zou worden.

De tijd van waarin wij leven, de ziekte overwonnen, zo hoop ik voor het verleden maar ook voor de toekomst, waar de ziekte door de inspanning van de hele wereld niet meer het dagelijkse binnendringt om de veiligheid te zoeken in allerlei regels.

In deze tijd waarin met de mogelijkheid alles weer als gewoon plaatsvindt. De supermarkten hun waren in de schappen zonder prijsverhoging, waar de mensen thuis wonen, en soms heel soms nog een staartje van verschijnselen maar ieder weer naar werk, cultuur, en naar ontmoetingen gaat.

In deze tijd de regels om de samenleving veilig te houden weer zijn los gelaten, en iedereen zich weer in de luxe van deze tijd alles doet dat een mens mag wensen.

Waar Corona geen besmetting meer geeft, en waar de regels van mondkapje, winkelafspraken, testsetje weer achter ons is. We in deze samenleving weer waarde vinden in wat wij doen.

Deze brief die als ware tussen het verleden en de toekomst in staat, en de terugblik op een ziekte niet meer is dan de samenleving die haar misschien al wel volledig heeft overwonnen.

Deze brief die als ware verder gaat dan waar het verleden vreesde het einde te kennen. Waar wij nog geen misschien helemaal nog geen een aan rampen kennen., die als ware de mens weer in de gewoonte van bestaan waarde vindt.

Waar een brief raakt aan wie wij zijn, Waar een brief raakt aan wat wij meemaken, daar beschrijft ook een mens hoe zij in het verleden vreesde voor een ramp die het leven misschien wel geheel zijn hoogte ontnemt, waar die ramp de gehele beschaving weer tot primaire middelen zou hebben terug gebracht. Waar wij dan een toekomst zouden beschrijven waarin het leven, overleven maar ook hulpmiddelen die soms gespaard in de nood der tijd konden inzetten, waar die hulpmiddelen gekocht in het vooruitzien, misschien een of meerdere generaties nog een menselijk ervaring zouden geven.

De tijd van Corona die geen actieve pandemie is, waar het verleden haar overwonnen heeft, en waar wij in deze tijd waar rampspoed nu geen voorspelbare toekomst meer is, waar wij misschien aan de ene zijde een voorspoed mogen hopen, waar wij de andere zijde misschien zo in het kansspel weer voor langere tijd geen rampspoed hoeven te kennen.

In het schrijven van brieven, als een beschrijving van onze tijd, waarin woorden als ware wijzen naar de ervaring van hen die als het om luxe of ramp gaat, om ziekte of voorspoed, waar woorden wijzen naar een tijd waarin de mens, onvoorspelbaar, maar soms wel verwacht een tijd kent. Een tijd die voor ieder mens dichtbij is, maar als wij schrijven over de toekomst ook nog ongekend hopen dat zij het ene voorkomt, en het andere in de wens van voorspoed mogelijk maakt.

Als een groet aan de lezer.

Brief C-2

Geachte lezer,

Waar de mens soms in de tijd van geluk alle zeilen uitzet, en in de voorspoed keuzes maakt die het leven verrijken. Waar de mens soms een opleiding doet, soms in het gezin een fijne tijd. Maar soms ook tijd besteedt aan een hoger doel, waar tijd vrijkomt kiezen zij voor cultuur, traditie of religie.

Waar in een tijd van geluk de winkels vol liggen en de mens soms met vooruitzicht aankopen doet die in een moeilijke tijd nuttig zijn. Soms zijn het artikelen die als een zaklantaarn op een dynamo, soms een noodradio, soms noodvoeding. Soms drinkwater reiniging middelen.

Waar in een tijd van geluk als de mens tijd en geld over heeft, en men verstandige keuzes maakt. Keuzes die als de voorspelling waar zou worden, het leven moeilijk maakt, maar wel in de vooruitzichten het leven gaande houdt.

In een goede tijd, ook na een ramp is men weer volop bezig om het leven te vullen te vervullen met wat men graag wenst. Een leven waarin de mens zich gelukkig voelt met wie men is, wat men heeft.

In een goede tijd waarin de mens de mogelijkheden mag benutten. Een tijd waarin de mens welvaart ervaart in het leven, en men alles kan doen wat in de tijd ligt om te gebeuren.

Als men dan in de ramspoed komt en de overheid een tijd aankondigt. Waar ze vrij snel kiezen voor maatregelen die een ziekte tegen kunnen houden. Een noodbericht in die tijd op televisie van de overheid zegt, wij hebben meer dan tien mensen met een ziekte, en we geven een melding waarbij een geval enkele anderen besmet.

Als dan de overheid enkele dagen of enkele weken later zegt dat de ziekte met het vliegtuig en passagiers in de gebieden van onze samenleving is aangekomen. Waarbij ze zeggen, koop nog snel wat noodvoorraad, en maak nog snel de mogelijkheid om te genieten van het leven.

Als dan enkele dagen later, ze mondkapjes, of eenmalig of per bezoek, als ze dan een avondklok instellen met dat ieder een brief bij zich moet hebben waarom men nog buiten is.

Als dan de overheid maatregelen instelt dat een mens digitaal tijd moet reserveren om in een winkel te mogen winkelen, of bij drukkerie winkels maar tien klanten tegelijk binnen mogen, en er rijen voor de ingang staan.

Wanneer een ziekte uitbreekt, en allerlei regels worden ingesteld, waarbij zelfs het thuissetje test op de aanwezigheid ervan, en als men een prikplicht krijgt, noem op het werk heeft een incidentie, en iedereen moet bij de prikpost gaan testen.

Wanneer een ziekte uitbreekt, en zulke maatregelen als ware in de samenleving vorm krijgen. Ze soms na enkele maanden een vaccin hebben die waar iedereen een brief krijgt met datum dat zij bij een post, huisarts of ingericht, een vaccinspuit kunnen krijgen.

Wanneer dan de gehele pandemie, immers de wereld gehuld in een ziekte waarin men die vrijheid kwijt is, wanneer dan die pandemie voorbij is, dan zegt men, alle regels ook op het werk met schermen van plastic glas, en een tafeltje met spray, en doekjes om meteen te desinfecteren, dat men dan weer opgelucht is en zegt, wij mogen het leven weer hernemen.

Soms hoor je nog maanden erna dat een enkeling nog een staartje heeft en van werk thuis is en herstellende, als ware soms met luchtweg problemen, soms met andere verschijnselen.

Als dan een pandemie voorbij is, en men zegt we zijn weer in goede doen.
Wanneer de mens dan weer in gezondheid het leven weer waarde mag geven.

Een groet aan de lezer,
